

ЖЕТА

ЧАСОПИС

9/176 листопад 2021

ЛЬВІВСЬКА АРХИЄПАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

«Хто правду чинить - іде до світла»
(від Івана 3,21)

Єпископи УГКЦ до духовенства:

«Треба постійно очищувати наші наміри, щоб у нас діяла не наша, а Божа воля»

Під сучасну пору треба серйозно говорити про нашу готовність змінюватися на краще, використовувати новітні засоби спілкування між людьми, між Церквою та суспільством, яке швидко трансформується, та шукати шоразу ефективніших способів, як нам бути разом та служити один одному. Про це мовиться у постсинодальному посланні Синоду Єпископів УГКЦ 2021 року «Надія, до якої нас кличе Господь» до духовенства, монашества і мирян Української Греко-Католицької Церкви.

Єпископи наголошують, що треба замислитися над потребою реформування церковних структур, над новим динамізмом і творчістю в служінні, над запровадженням таких душпастирських підходів, які дадуть можливість мирянам проявити свої таланти для здійснення місії Церкви, над спроможністю давати відповіді на реальні духовні потреби Божого люду, над умінням відчитувати «знаки часу», над формою спілкування з іншим, позначеною відчуттям соборності і духом співпраці, над подоланням страху, що стоїть на заваді створенню оновленого євангельського способу буття пастирем, згідно із серцем Христовим у XXI столітті.

Тому, вважають ієрархи, нам треба постійно очищувати наші наміри, щоб у нас діяла не наша, а Божа воля.

Владика переконують, що немає на світі християнина, який не потребує навернення і покаяння: єпископи, духовенство, богопосвячені особи, миряни, від наймолодшого до найстаршого.

«Усі ми створені на образ і подобу нашого Господа. Образ Божий у нас діє завжди, натомість відновлення подоби Божої вимагає нашого зусилля, бо відновлення впалої людської природи потребує безнастанної духовної боротьби, регулярного іспиту сумління, постійної відкритості до оновлюючої Божої благодаті. Тому в нашій літургійній традиції ми повсякчасно просимо в Господа: «Осталий час життя нашого в мирі і покаянні скінчити». Це передусім стосується працівників у Христовому винограднику – нас, єпископів, і

наших найближчих співпрацівників, священиків, які сьогодні покликані до справжнього душпастирського навернення», – сказано в тексті послання.

У посланні єпископи також пригадують про основи нашої спільної програми «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», у реалізації душпастирського плану якої до 2020 року зосереджувалися головню на парафіяльній спільноті як на середовищі, в якому віруючі найчастіше зустрічаються з Христом через християнське навчання, спільну молитву та служіння ближньому.

«Плекаючи та оживляючи наші парафії, ми бажали оновити всю нашу Церкву. Тож програма продовжується, і нам слід працювати над її втіленням та поглибленням у кожній парафіяльній спільноті», – мовиться в посланні.

Департамент інформації УГКЦ

Митрополит Львівський відвідав парафію преподобної Параскевії в с. Бужок

22 жовтня Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, з пастирським візитом відвідав парафію преподобної Параскевії в с. Бужок Княжого деканату Львівської архієпархії. Тут він звершив Архієрейську Божественну Літургію та освячення розписів храму. До спільної молитви долучилося місцеве й запрошене духовенство.

Архієрей звернувся до вірних зі словом проповіді, в якому розглянув подію Євангелія вісімнадцятої неділі по Зісланні Святого Духа. Чудесне помноження риби і покликання апостолів стало початком спільноти Христових учнів. «Ісус готував учнів та Симона, щоби трудилися над спасінням душ людського роду. Справа спасіння душі повинна стояти на першому місці для кожної людини, бо багатства, слава, посади, знання, авторитет тощо нічого не означають, коли людина губить свою душу. Учні Ісуса після цієї ловлі риби, витягши усе на берег, залишили й пішли за Ним».

Подія, яку описав євангелист Лука, засвідчує велику силу Божої руки, що може перемінити життя людини у несподіваний спосіб, бо Господь сам навчає і виховує людину. «Досвідчені рибалки не ловлять сітями риби вдень, а недосвідчений у ловлі риби Господь розрушив людські плани та досвід, показавши їм, що Боже слово вище людської мудрості. Хто чинить волю Бога – такі у невідомому здобувають велику істину! Пізнавати та виконувати волю Бога означає набувати знання та досвіду», – зауважив митрополит.

В особливий спосіб проповідник згадав постать преподобної Параскевії, ім'я якої носить храм у с. Бужок. Пригадавши події її чеснотливого життя та чуда, якими прославлена її постать, митрополит закликав наслідувати її поставу та молитися про її опіку перед Богом.

По завершенні Літургії відбувся Чин освячення води та благословення вірних.

У Страдчі освятили Дім паломника

17 жовтня в с. Страдч відбулося освячення Дому паломника – реколекційного будинку, спорудженого для цього відпустового місця Львівської архієпархії.

З нагоди урочистостей Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, звершив у храмі Успення Пресвятої Богородиці с. Страдч Архієрейську Божественну Літургію. Співслужив митрополитові Преосвященний владика Венедикт, єпископ єпархії святого Миколая з осідком у Чикаго, а також місцеве та запрошене духовенство. Разом молилися парафіяни Страдчу та гості, представники влади, спільнот та громадських організацій.

По завершенні Літургії митрополит разом з усім присутнім духовенством звершив благословення реколекційного будинку, що відтепер служитиме для прочан, які щораз чисельніше відвідують Страдецьку гору.

Архикатедрала відсвяткувала другий престольний празник

14 жовтня, у день свята Покрову Пресвятої Богородиці, в Архикатедральному соборі святого Юра у Львові було звершено Архієрейську Божественну Літургію з нагоди другого престольного празника. Звершив Літургію Преосвященний владика Венедикт, єпископ єпархії святого Миколая УГКЦ з осідком у м. Чикаго, у співслужінні адміністратора собору митрофорного протоієрея Романа Кравчика та клиру Львівської архієпархії. Молитву супроводжувала співом Заслужена академічна капела України «Трембіта», яка виконала Літургію на музику Степана Спеха.

Проповідь, яку виголосив владика Венедикт, була в особливий спосіб звернена на євангельський уривок та постать Марії, яка навчає людей слухати і зберігати слово Боже, тим самим обираючи ту кращу частку, якою є вічне життя і спасення.

По завершенні Літургії особливими відзнаками було нагороджено дружину композитора пані Ірину, яка відвідала Україну, а також працівників та служителів архикатедрли. Відтак відбувся Чин освячення води.

Спех Степан (с. Глідно, 13 червня 1922 р., Перемиський край – 22 лютого 2009 р., Мюнхен) – український вокаліст, оперний співак, композитор, нотний графік, громадський діяч, популяризатор української музики за межами України. Виконання Літургії його авторства було також приурочене святкуванню 425-річчя Берестейської унії.

Митрополит Львівський Ігор відвідав парафію святих Кирила і Методія в Івано-Франківську

31 жовтня Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, відвідав парафію святих Кирила і Методія у Крихівцях (Івано-Франківськ) з нагоди завершення «Днів родини в ПКМ-родині».

Тиждень, присвячений тематиці родини – це особливий захід, який ініціював Синод Єпископів нашої Церкви у всіх парафіях з метою утвердження сімейних цінностей у нашому суспільстві. «Дні родини» присвячені року святого Йосифа, що триває в Католицькій Церкві. Спільнота парафії святих Кирила і Методія також долучилася до проведення цієї події, яка завершилася Архієрейською Божественною Літургією – її звершив Митрополит Львівський. Співслужило архієреєві місцеве духовенство, до спільної молитви долучилися парафіяни та гості, учасники «Днів родини», монашество Згромадження Воплощеного Слова, що опікується парафією святих Кирила і Методія.

Після Божественної Літургії всі присутні християнські подружжя відновили шлюбні обіцянки і попросили благословення на майбутнє життя. Адміністратор парафії ієрм. Йосафат (Бойко) ВС висловив щире подяку митрополитові за молитву та візит, а відтак архієпископ уділив усім вірним архієрейське благословення.

Преслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Митрополит освятив накупольний хрест для храму в смт Рудне

У день свята Покрову Пресвятої Богородиці, 14 жовтня, Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, відвідав парафію Різдва Пресвятої Богородиці в смт Рудне. Тут разом із адміністратором о. Ігорем Червінським та парафіяльною спільнотою архиерей звершив молебень до Пресвятої Богородиці, а також освятив накупольний хрест для храму, будівництво якого триває.

Джерело: FB парафії Різдва Пресвятої Богородиці, Львів-Рудне

Митрополит Львівський відвідав Український католицький університет

27 жовтня Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, звершив загальноуніверситетську Архиерейську Божественну Літургію в храмі Святої Софії – Премудрості Божої Українського католицького університету. До спільної молитви долучилися душпастирі, викладачі та студенти Університету.

По Літургії митрополит привітав із днем іменин декана деканату душпастирських справ УКУ о. Назарія Мисяковського, а відтак відвідав новозбудований університетський колегіум.

Джерело: Деканат душпастирських справ УКУ

Редемптористи відсвяткували 10-ліття освячення храму блаженного Миколая Чарнецького

16 жовтня Архиерейською Божественною Літургією, яку звершив Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, редемптористи відсвяткували 10-ліття освячення дерев'яного храму. Митрополитові співслужили єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний владика Володимир, єпарх Сокальсько-Жовківський Преосвященний владика Михаїл, єпископ-помічник Сокальсько-Жовківської єпархії Преосвященний владика Петро, духовенство.

Після Божественної Літургії на території храму заклали камінь під будівництво нового храму, куди б мали згодом перенести мощі блаженного Миколая Чарнецького. Зараз мощі перебувають в храмі св. Йосафата.

Храм блаженного Миколая Чарнецького

Собор святого Юра відвідав колишній Найвищий Лицар спільноти Лицарів Колумба

18 жовтня Архикатедральний собор святого Юра в рамках візиту до України відвідав Карл Андерсон – колишній Найвищий Лицар спільноти Лицарів Колумба, який у 2000-2021 роках очолював її у всьому світі. Делегацію гостей склали дружина Карла Андерсона Доріан, Національний делегат Лицарів Колумба в Україні Юрій Малецький із дружиною Ольгою, представники Найвищої ради Шимон Чішек та Лешек Вакзмундський. Також до гостей долучився Архієпископ і Митрополит Львівський РКЦ Мечислав.

Зустріч із гостями провели сотрудник архикатедри о. Павло Дроздяк, протодиякон Назарій Ярунів та дякон Філіп Гільберт. Гости мали можливість дізнатися про історію Святоюрської святині та її значення для Української Греко-Католицької Церкви. Особливою частиною візиту стали відвідини крипти собору, де поховані предстоятелі Церкви. Тут о. Павло Дроздяк розповів високим гостям про постаті Праведного митрополита Андрея, Патріарха Йосифа, митрополитів Йосифа, Володимира, Мирослава-Івана, які спочивають у серці архикатедри, та їхній внесок у розвиток і відродження нашої Церкви. Тут присутні звершили спільну молитву «Отче наш» англійською мовою за прославу Слуг Божих.

Також гости дізналися про історію чудотворної ікони Богородиці з Теревовлі, що вже кількатороків перебуває в соборі святого Юра. На пам'ять про відвідини Карл Андерсон одержав у подарунок копію ікони Теревовлянської Богородиці, якою на його прохання о. Павло Дроздяк благословив усіх присутніх.

В рамках візиту Карла Андерсона передбачено також зустріч із Блаженнішим Святославом, Отцем і Главою УГКЦ, та презентацію українського перекладу книги Карла Андерсона «Гваделупська Богородиця – Мати цивілізації Любові».

Лицарі Колумба – найбільша чоловіча братерська організація в світі (понад 2 млн. чоловіків) і в Україні – 2100 чоловіків. Лицарі Колумба всіляко підтримують ініціативи Церкви в Україні та її програми («Живе телебачення», Департамент Військового капеланства, стипендії для семінаристів тощо).

Відбулися реколекції для духовенства Залізничного протопресвітерату

12 жовтня відбулися реколекції для духовенства Залізничного протопресвітерату Львівської архієпархії, які організував отець-декан Володимир Ольшанецький. Реколекції були проведені на парафії Христового Воскресіння УГКЦ у Львові.

Розпочався день духовної віднови зі спільної молитви III Часу, який очолив отець Дмитро Чернецький. Потім в конференц-залі Центру родини УГКЦ при храмі Христового Воскресіння учасники реколекцій мали першу науку від отця-бібліста Євгена Станішевського. Реколектант запропонував переосмислити поняття «звичаю» як такого. Бо насправді всі прошарки нашого життя наповнені тими чи іншими звичаями, якісь із них є Божими, а якісь людськими; якісь допроваджують нас до Неба, а інші відкривають пекельні ворота. Відтак потрібно завжди робити собі ревізію звичаїв, які ми практикуємо.

Опісля священнослужителі молились VI Час під головуванням отця Тараса Напори. Після обіду в Трапезній храму Христового Воскресіння, який організував директор отець Тарас Грем, реколекції продовжилися ще однією наукою і завершилися спільною молитвою IX Часу.

Глава УГКЦ зустрівся з прем'єр-міністром України

21 жовтня в Будинку уряду України на прохання Предстоятеля УГКЦ відбулася зустріч Отця і Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава з прем'єр-міністром України Денисом Шмигалем.

На початку розмови Блаженніший Святослав подякував прем'єрові за його увагу і слово, яке було скероване з приводу відкриття пам'ятників отцю Омелянові Ковчу в Любліні та Блаженнішому Любомирові Гузару у Вінниці та в якому було наголошено на важливості спорудження цих пам'ятників. За словами Глави Церкви, пам'ятник священномученику Омелянові Ковчу в Польщі – це можливість свідчити правду про життя і діяльність УГКЦ, зокрема про те, що стосується питань Голокосту і порятунку євреїв греко-католицькими священиками в часи Другої світової війни.

У розмові Денис Шмигаль зазначив, що для нього постать Блаженнішого Любомира є дуже важливою і він шкодує, що особисто не зміг бути на відкритті, а також висловив сподівання, що приклад Вінниці буде заохоченням для інших міст. Зокрема, пам'ятники Блаженнішому Любомиру постануть у Львові, Тернополі та інших містах, де він був почесним громадянином.

По цьому учасники зустрічі обговорили низку питань. Передусім говорили про сучасну ситуацію з поширенням коронавірусної інфекції. Було зазначено, що вакцинація є сьогодні поки що єдиним ефективним методом захисту себе і своїх ближніх.

Також сторони обговорили питання тарифоутворення для Церков і релігійних організацій. Прем'єр-міністр пояснив Главі Церкви, яким чином уряд і президент працюють над цією проблематикою, а відтак запевнив Предстоятеля УГКЦ, що уряд бере до уваги звернення Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій, а також поодиноких спільнот у цьому питанні, і ВРЦ недовзі отримає відповідь на свого листа.

«Уряд робить все для того, щоби, з одного боку, забезпечити справедливую ціну на газ, а з іншого – йти назустріч релігійній спільноті України, щоб відповідати тим потребам, які мають Церкви і релігійні організації», – було зазначено в розмові між Главою УГКЦ і прем'єр-міністром України.

Блаженніший Святослав в контексті міжнародної діяльності ВРЦіРО розповів також про свій недавній візит до Угорщини, під час якого угорський уряд обіцяв виділити земельну ділянку для української громади в Будапешті під будівництво церкви, школи, дитячого садочку. А відтак поінформував пана Шмигала про контакти, які планує нав'язувати ВРЦіРО з Радою Церков в Угорщині.

Також у розмові говорили про потреби української громади в Польщі, зокрема, про душпастирство і потребу ділянки для будівництва храму для української громади у Варшаві. За словами Глави Церкви, Денис Шмигаль взяв до уваги озвучені Блаженнішим Святославом потреби українців.

Останньою темою зустрічі стало питання сурогатного материнства, яке вже неодноразово піднімалося у подібних розмовах.

Сторони домовилися, що коли буде створена робоча група з боку уряду для прийняття закону про врегулювання питання сурогатного материнства, до цієї групи будуть залучені експерти з ВРЦіРО, щоби врахувати делікатні питання захисту гідності жінки і гідності дитини. «Ми однозначно виступили проти того, щоб сурогатне материнство використовувалося з комерційною метою», – підкреслив Глава УГКЦ.

Наприкінці було зазначено, що прем'єр-міністр України відкритий до наступних зустрічей з релігійною спільнотою України, зокрема із ВРЦіРО.

Департамент інформації УГКЦ

Синод Єпископів відтепер зватиметься Архиєрейським Синодом УГКЦ в Україні

Синод Єпископів УГКЦ змінив назву Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ на Архиєрейський Синод УГКЦ в Україні.

Як мовиться у тексті декрету Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава, зважаючи на обставини часів і місць, синодальні отці на своїй сесії, яка відбулася 30 березня – 29 вересня 2021 року, змінили назву Синоду Єпископів КГВА та затвердили Статут цієї інституції, окреслюючи її структуру, порядок роботи, завдання та цілі. Постановлено впровадити ці зміни в законну силу через два місяці від дня електронного опублікування цього декрету на офіційному вебсайті УГКЦ. Також його має бути опубліковано у «Благовіснику Верховного Архиєпископа УГКЦ».

Довідка

Архиєрейський Синод УГКЦ в Україні – це міжмитрополичий Синод, членами якого є єпископи УГКЦ, які виконують служіння на території України, а саме: єпархіальні єпископи, екзархи, єпископи Патріаршої курії, єпископи-коад'ютори, єпископи-помічники, апостольські адміністратори, адміністратори єпархій, а також єпископи-емерити. Головою Архиєрейського Синоду є Отець і Глава УГКЦ – Києво-Галицький Верховний Архиєпископ.

Департамент інформації УГКЦ

Блаженніший Святослав провів зустріч з провідними науковцями і філософами

«Quo vatos?» (з лат. «Куди прямуємо?») – під такою назвою 25 жовтня в резиденції Отця і Глави УГКЦ у Києві відбулася зустріч Блаженнішого Святослава з колом провідних науковців і національних експертів у сфері філософії. Під час бесіди учасники обмінялися думками щодо основних сучасних тенденцій і перспектив розвитку людини, людського суспільства та національної держави.

На думку Блаженнішого Святослава, невинні трансформації в сучасному світі вимагають від нас відваги смиренно слухати та постійно навчатися, а глибше розуміння основних соціальних і культурних динамік сьогодення дозволить Церкві краще послужити сучасній людині в контексті новітніх викликів. Тому Церква тепер постійно шукає нових шляхів і форм діалогу з людиною, аби краще її почути.

В обговоренні брали участь відомі українські філософи Андрій Баумейстер, Михайло Мінаков, Сергій Пролєєв, Олег Хома, Тарас Лютий, Олександр Філоненко та радник Глави УГКЦ зі стратегії комунікації о. Андрій Зелінський, ТІ.

Департамент інформації УГКЦ

Митрополит Василь зустрівся з президенткою Міжнародного благодійного фонду «Карітас України»

25-26 жовтня у Тернополі з робочим візитом перебувала новопризначена президентка МБФ «Карітас України» Тетяна Ставнича. Очільниця міжнародного благодійного фонду зустрілася з Архиєпископом і Митрополитом Тернопільсько-Зборівським Василем, єпископом-помічником Теодором, економіком архиєпархії о. Володимиром Фірманом та пресвітерською радою архиєпархії.

Також пані Тетяна зустрілася з директором БФ «Карітас-Тернопіль» отцем Романом Загородним та працівниками фонду, мала зустріч із членами правління, партнерами та волонтерами «Карітасу». Під час зустрічі президентка детально ознайомилася з проектами, що реалізує БФ «Карітас-Тернопіль», потребами й планом розвитку організації. При цьому Тетяна Ставнича відзначила високу якість роботи тернопільського «Карітасу», активність та позитивні результати.

У рамках робочого візиту відбулася також низка офіційних зустрічей із міським головою Тернополя Сергієм Надалом, заступником голови Тернопільської обласної державної адміністрації Віктором Устенком та представниками соціальних служб області. Мова йшла про подальшу співпрацю, підтримку благодійного фонду та подальший розвиток «Карітасу» на теренах міста та області.

Пресслужба «Карітасу»

У Зарваниці провели семінар для освітян

24-26 жовтня в Марійському духовному центрі с. Зарваниця з благословення владики Василя, Архиєпископа і Митрополита Тернопільсько-Зборівського, спільно з Комісією освіти та виховання УГКЦ та у співпраці з Тернопільським обласним комунальним інститутом післядипломної освіти відбувся обласний семінар для освітян на тему «Сучасні світові педагогічні підходи праці в закладі загальної освіти».

Семінар проводив голова Патріаршої комісії освіти та виховання о. Петро Майба у співпраці з головами єпархіальної та архиєпархіальної комісій о. Русланом Корнятом й о. Іваном Зозулею. Вчителі мали час для особистого професійного зростання, а також час для глибоких духовних роздумів. У програмі семінару молитва і праця чергувалися і взаємодоповнювалися.

Тернопільсько-Зборівська архиєпархія УГКЦ

У Харкові відбувся вечір пам'яті служі Божого митрополита Андрея Шептицького

31 жовтня, напередодні 77-ї річниці з дня відходу до вічності Праведного митрополита Андрея Шептицького, у парафії Святого Миколая Чудотворця міста Харкова відбувся вечір пам'яті.

Духовний вечір розпочався спільною молитвою, яку очолив екзарх Харківський владика Василь Тучапець. Присутні помолилися за прославу служі Божого Андрея. Опісля відбувся перегляд фільму «Таємниці великих українців. Андрей Шептицький», який представив життєвий шлях і діяльність митрополита.

Згодом учасники прослухали лекцію християнської психологині с. Дарії Панасть про щастя. Монахиня, зокрема, зазначила, що щастя не залежить від інших людей чи обставин, але є в нас самих. Бути щасливим означає не перебувати постійно в гарному настрої й радіти, а навчитися сприймати життя з його викликами і труднощами.

Завершилася спільна зустріч співаною молитвою у форматі Тезе.

Департамент інформації УГКЦ

Зустріч духовенства Мельбурнської єпархії в онлайн-форматі

20-22 жовтня в Мельбурнській єпархії відбувся соборчик (зібрання духовенства) на онлайн-платформі ZOOM. Через пандемію коронавірусу, а також суворий локдаун в Австралії духовенству є неможливо вже другий рік поспіль зібратися наживо. Саме тому було вирішено провести це зібрання бодай в онлайн-режимі.

Соборчик розпочався із молитви, яку очолив владика Микола Бичок. По цьому розпочалися робочі засідання, на яких упродовж трьох днів було розглянуто низку важливих тем, які сьогодні заторкують духовенство в Австралії. Багато часу було приділено приготуванню до Єпархіального собору «Еміграція, поселення і глобальна єдність Української Греко-Католицької Церкви», який має відбутися 12 грудня цього року. Всі дійшли висновку, що напрацювання до цього собору можуть допомогти оновити життя УГКЦ в Австралії.

9-10 жовтня цього року Папа Римський Франциск відкрив синодальний шлях у Вселенській Церкві в рамках XVI Звичайної загальної асамблеї Синоду Єпископів Католицької Церкви на тему «Задля синодальної Церкви: сопричастя, участь і місія». 13 жовтня 2021 року Блаженніший Святослав своїм декретом скликав Всецерковний форум УГКЦ, яким запланував його проведення в онлайн-режимі 30 жовтня та 11 грудня цього року. Мельбурнській єпархії надано квоту з 4 делегатів.

У своєму слові до духовенства владика Микола наголосив, що «сьогодні основним викликом перед духовенством нашої єпархії є докласти всіх зусиль, щоб наші вірні повернулися до храмів після довгих місяців локдауну. На жаль, ситуація з пандемією дуже поранила та поділила наших людей. Отож, будьмо відкритими та чутливими».

Зібрання духовенства закінчилось спільною молитвою та архиерейським благословенням.

Пресслужба Мельбурнської єпархії

Започатковано проект, завдяки якому онкохворих українок оперуватимуть у Польщі безкоштовно

«Шпиталь Шептицького» започаткував проект, у рамках якого жінок з онкологією шийки матки або ендометрією скеруватимуть на безкоштовні операції до Польщі, де вони будуть виконані на високоточному обладнанні Da Vinci. Про це повідомили у медичній установі.

Проект запустили «Шпиталь Шептицького» спільно зі «Szpital na Klinach» та Екуменічним комітетом медичної і соціальної допомоги. Про його концепцію розповіла медична директорка «Шпиталю» Роксолана Вельгуш: «Операції відбуватимуться у клініці наших партнерів у Польщі. Операція та післяопераційний період будуть безкоштовними. Таким чином, ми зможемо допомогти багатьом жінкам, які мають онкологічне захворювання. Наш лікар-онколог робитиме вибірку саме за цим діагнозом, а вже тоді ми будемо відправляти у Польщу на оперативне втручання, яке відбуватиметься на сучасному обладнанні Da Vinci, що є дуже точним і дає найменші ризики розвитку післяопераційних та операційних ускладнень. Після таких втручань пацієнти дуже швидко одужують і буквально вже за кілька днів можуть повертатися додому».

Жінки, які мають онкологію, можуть заповнити відповідну гугл-форму. Потім цю заявку перегляне лікар-онколог, після чого цих пацієнтів запросять у «Шпиталь», за необхідності їх дообстежать. Вже після цього відбудеться остаточна вибірка і пацієнти поїдуть до Польщі. За кордоном їх відразу зустрінуть працівники закордонного шпиталю і супроводжуватимуть. Загалом отримають таку послугу лікування у Польщі 150 жінок – згідно з вимогами проекту.

Керівниця відділу розвитку «Шпиталю Шептицького» Христина Келеман повідомила, як саме знайти більш детальну інформацію про цю програму: «Інформацію щодо нашого проекту по допомозі жінкам, які мають необхідність у лікуванні онкозахворювання, можна знайти на сайті «Шпиталю Шептицького» у розділі «Проекти», а також у соцмережах. Створена спеціальна гугл-форма, де пацієнти зможуть завантажити свої документи, що спростить лікарю зробити першопочатковий висновок, чи може жінка взяти участь у цій програмі».

«Духовна велич Львова»

Інститут постійної формації Кам'янець-Подільської єпархії УГКЦ

18-20 жовтня в місті Кам'янець-Подільський відбувся триденний навчальний модуль програми постійної формації для духовенства місцевої єпархії УГКЦ. Темати для розгляду були біблійна катехиза та проповідництво. Проведення заходу відбувалося у рамках проекту Української соціальної академії щодо розвитку управлінських здібностей для священників.

Про біблійну катехизу говорили з викладачем та духівником Львівської духовної семінарії та Українського католицького університету о. Євгеном Станішевським. Понад тридцять учасників, на чолі з єпископом Іваном Куликом, почули про методи біблійної катехизи, способи читання та коментарі до Святого Письма. Лектор наголосив, серед іншого, на «важливості тлумачення християнського вчення, яке служить підготуванню до хрещення, воцерковленню вірних та поглибленню їхньої віри, у чому, власне, і є зміст біблійної катехизи».

Іншою актуальною темою навчального модуля було проповідництво, яке є особливою місією в діяльності священників. Про це розповідав учасникам заходу викладач Львівської духовної семінарії, Українського католицького університету та Василянського інституту філософсько-богословських студій імені В.Рутського (Брюховичі-Львів) о. Олег Лука. Він ознайомив представників Кам'янець-Подільської єпархії УГКЦ з історичним розвитком християнського проповідництва, особливості проповіді Ісуса Христа, сучасними актуальними порадами ефективності та помилками проповідування. Серед багатьох озвучених думок доповідач згадав, зокрема, фразеологізм святого Григорія Богослова: «Священник не проповідує для того, щоб їсти, але їсть для того, щоб проповідувати».

Окрім теоретичного викладу, у згаданих днях навчання відбулася і низка практичних занять задля ґрунтовного засвоєння знань та його подальшого вжитку. Слід зазначити, що участь у таких навчальних модулях, яка відбуватиметься також для священників Луцького екзархату та Чернівецької єпархії УГКЦ, безкоштовна, оскільки усі витрати оплачує Українська соціальна академія.

Пресслужба Кам'янець-Подільської єпархії

Папа Франциск прийняв на аудієнції Патріарха УГКЦ

Вранці 11 листопада Святіший Отець Франциск прийняв на приватній аудієнції у Ватикані Отця і Главу Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава. Очільник УГКЦ перебував у той час з візитом у Римі, де взяв участь у Міжнародній науковій конференції до 300-ліття Замоїського синоду «Кодифікуючи традицію: Замоїський собор Київської митрополії (канонічні джерела, унійне богослов'я та культурно-релігійна програма)».

Захід тривав два дні – 9 та 10 листопада. Там Блаженніший Святослав виступив із вступною промовою. «Безперечно, Замоїський синод – це один із синодів, що виявив внутрішню єдність, єдностайність і навіть єднорозність Церкви, якій ми можемо навіть сьогодні позаздрити. Ми би так хотіли сьогодні мати належно підготовлені поважні літургійні книги, бути здатними до серйозного формування структури нашої Церкви, відповідно до сучасного історичного розвитку. Читаючи ці джерела, ми надихаємося відважністю, мудрістю, а також працьовитістю і фаховістю всіх, хто брав у цьому участь. Зі свого боку, маю враження, що навіть Апостольська Столиця вчилася, як ставитися до великої Східної Католицької Церкви в період конфесіалізації Західного і Східного християнства, його синодальної дороги. Адже соборування, яке відкрилося на Замоїському синоді, виходило за звичні рамки», – зазначив Отець і Глава Церкви.

«Vatican News»

Папа висловив готовність відвідати Канаду

27 жовтня директор Ватиканського прес-центру Маттео Бруні, відповідаючи на запитання журналістів, підтвердив, що Єпископська конференція Канади запросила Папу Франциска здійснити Апостольський візит до Канади, беручи до уваги також і контекст здійснюваної вже певний час душпастирської програми примирення з корінними народами. «Його Святість виявив свою готовність відвідати країну на дату, що буде визначена пізніше», – зазначив речник Апостольської Столиці.

Після проказування молитви «Ангел Господній» у неділю, 6 червня, Папа Франциск скерував свою думку до Канади, зазначаючи, що «з болем» слідкує за новинами, пов'язаними з віднайденням решток 215 дітей на території колишньої школи-інтернату для дітей індіанців у Камлупсі, що в провінції Британська Колумбія на заході країни. «Єднаюся з канадськими єпископами та всією Католицькою Церквою в Канаді, виражаючи свою близькість канадському народові, зраненому шокуючою новиною. Це сумне відкриття ще більше посилює усвідомлення болю та страждань минулого», – сказав Святіший Отець, закликавши політичну та релігійну владу рішуче співпрацювати задля того, щоби «пролити світло на цю сумну подію та смиренно прямувати дорогою примирення і зцілення».

Наприкінці XIX століття канадський уряд створив систему шкіл-інтернатів для дітей-індіанців з наміром сприяти поширенню освіти серед них, що насправді вилілося у примусову асиміляцію, адже дітей забирали з родин, позбавляючи культурних зв'язків. Ще 2015 року Комісія правди та примирення після семирічного дослідження оприлюднила рапорт, що висвітлював погане поводження з дітьми, а серед головних проблем вказувалося на погане харчування. Згідно з її припущеннями, протягом 80-ти років діяльності щонайменше 4 тисячі дітей і підлітків померли в цих закладах через хвороби, недоїдання та холод. Частина цих закладів діяла під опікою Католицької Церкви, яка вже кілька років впроваджує в життя програму примирення.

«Vatican News»

Папа Франциск здійснив у V Всесвітній день бідних прощу до Ассізі

Папа Франциск з радістю прийняв запрошення відзначити V Всесвітній день бідних в місті Ассізі, адже це місто не є таким, як інші, бо зберігає обличчя святого Франциска. Серед цих вулиць цей святий пережив свою неспокійну молодість, тут він отримав покликання дослівно «жити Євангелієм». Саме це Святіший Отець підкреслив у перших словах своєї промови, виголошеної 13 листопада під час паломництва до Ассізі з нагоди V Всесвітнього дня бідних. Там відбулась зустріч із 500 бідними, що походять з різних європейських країн. Вислухавши свідчення декількох убогих та провівши молитву, Святіший Отець звернувся до присутніх, насамперед розповівши кілька фактів з життя святого Франциска, що виявляють красу його покликання, привабливу простоту його серця й життя.

Капличка, що розташована в базиліці Святої Марії Ангельської, де відбулася зустріч з бідними, відома як «Порціункула». В ній святий Франциск годинами молився, слухав, чого Бог хоче від нього. «І ми сьогодні також прийшли для цього, – вказав проповідник. – Хочемо просити Господа, щоб Він почув наш крик і прийшов нам на допомогу. Не забуваймо, що перша маргіналізація, від якої страждають бідні, є духовною. Наприклад, дуже багато людей і багато молоді знаходять час, щоби допомогти бідним та принести їм їжу й гарячі напої. Це дуже добре, і я дякую Богові за їхню щедрість. Але найбільше мене тішить, коли я чую, що ці волонтери зупиняються на деякий час, щоби поговорити з убогими, іноді моляться разом з ними... Навіть наша зустріч тут, у Порціункулі, нагадує нам, що Господь не залишає нас самотніми, Він завжди супроводжує нас у кожному мить нашого життя».

«Vatican News»

Кардинал Паролін: роль жінок у відновленні світу – вчити безкорисливості

Сприяти усвідомленню важливості ролі жінок та їхнього позитивного впливу на відновлення після пандемії задля добра всіх – такою є мета цього річної зустрічі «Жіночого форуму задля економіки та суспільства», що відбувся в Мілані 17-19 жовтня. Ця міжнародна платформа, що була заснована 2005 року і має свій головний осідок у Парижі, дає змогу жінкам робити свій внесок у вирішення нагальних глобальних проблем у сферах сталого розвитку, економіки, культури та медіа.

Обрання місця проведення цього річного зібрання зумовлене головуванням Італії у «Великій двадцятці», на що вказує сама назва заходу «Women's Forum G20 Italy».

До учасниць цього форуму від імені Папи Франциска у відеопосланні звернувся Державний секретар Святого Престолу кардинал П'єтро Паролін. Він зазначив, що пандемія Covid-19 спричинила у світі багато проблем, які мали серйозні наслідки для всього людства і завдали чимало травм. В цьому контексті зустріч «Women's Forum G20 Italy» є дуже корисною, бо світ потребує навичок, інтуїції та зусиль жінок. Кардинал Паролін процитував «Лист до жінок», який написав святий Іван Павло II 1995 року з нагоди IV Світового Жіночого Конгресу в Пекіні: «Жінки будуть дедалі більше брати участь у вирішенні серйозних проблем майбутнього [...], і це змусить перетворювати системи таким чином, щоби сприяти процесам гуманізації, які позначають «цивілізацію любові».

Папа Франциск, як підкреслив Державний секретар Святого Престолу, також часто вказує на незамінний внесок жінок у будівництво світу, який може стати домом для всіх. У своїй проповіді під час Святої Меси з нагоди урочистості Пресвятої Богородиці Марії 1 січня 2021 р. Папа зазначив, що «жінки конкретні і вони вміють ткати нитками життя в тихій терпеливості». «Серед сучасних глобальних соціальних, економічних та кліматичних викликів, – додав кардинал Паролін, – жінки також можуть сприяти поширенню цього почуття «безкорисливості», яке є найбільш необхідним у зусиллях, спрямованих на піклування про спільний дім та у боротьбі з руйнівною логікою негайної прибутковості».

Державний секретар підкреслив також, що «солідарність та взаємна співпраця між жінками та чоловіками є життєво необхідними для суспільства». Кожен зі своїми специфічними особливостями, за його словами, повинен відповісти на спільне покликання «бути активними будівничими суспільства».

На завершення, промовляючи від імені Папи Франциска, кардинал повторив його неодноразовий заклик створювати умови для того, «щоб кожна дівчина та молода жінка в кожній країні могла мати доступ до якісної освіти, щоб кожна з них могла процвітати, збільшувати власний потенціал і таланти, присвячуючи себе розвитку та поступові об'єднаного суспільства».

«Vatican News»

Апостольський екзархат у Німеччині та Скандинавії з усією Церквою ступає на «синодальний шлях»

17 жовтня, на заклик Святішого Отця Франциска, в усій Католицькій Церкві розпочався особливий період підготовки до чергового Синоду Єпископів, що має відбутися в Римі в жовтні 2023 року під гаслом: «Задля синодальної Церкви: солідарність, участь і місія». Цей період підготовки окреслили як «синодальний шлях».

Святою Месою в базиліці Святого Петра в неділю, 10 жовтня, Папа Франциск відкрив синодальний процес у Вселенській Церкві та в Римській дієцезії у межах XVI Звичайної загальної асамблеї Синоду Єпископів на тему «Задля синодальної Церкви: солідарність, участь і місія». Вперше ватиканський Синод Єпископів відбуватиметься за новою методологією, що передбачає дієцезальний етап для слухання всього Божого люду, континентальний етап і асамблею єпископів у Ватикані в жовтні 2023 року. У неділю, 17 жовтня, синодальний процес розпочався в усіх єпархіях та дієцезіях Католицької Церкви. Цей етап триватиме до квітня 2022 року.

Єпархіяльний етап підготовки до Синоду Єпископів в Апостольському екзархаті для українців візантійського обряду в Німеччині та країнах Скандинавії розпочався «Зверненням» Преосвященного владика Богдана. Воно адресоване духовенству, монашеству та кожному вірному/вірній екзархату. Послання у своєму тексті бере до уваги заклик Святішого Отця щодо ефективного та плідного проведення етапу підготовки. Складається із чотирьох частин та завершується молитвою-призиванням Святого Духа. Видання звернення 14 жовтня 2021 року, у день свята Покрову Пресвятої Богородиці, вибране не випадково: цей «синодальний шлях» в екзархаті відданий під Покров Небесної Матері. «Вона, будучи образом Церкви, може найкраще навчити нас слухання Бога, відкритості до натхнень Святого Духа і ревного крокування Божими дорогами в щоденному житті», – йдеться у «Зверненні». Також текст містить доручення отцям-душпастирям прочитати це «Звернення» під час Літургій та розмістити його на церковних медіа-ресурсах.

Пресслужба Секретаріату Синоду Єпископів УТКЦ

Ізраїльська школярка знайшла монету часів Другого храму

На території Ізраїля виявили стародавню срібну монету, якій близько 2000 років. Як пише Укрінформ, про це повідомляє Управління старожитностей Ізраїлю.

Зазначається, що монету знайшли в Єрусалимі. «Срібну монету виявила 11-річна дівчинка, яка разом із родиною брала участь у розважальному археологічному проєктуванні в національному парку поблизу старого Єрусалима», – йдеться у матеріалі.

Монета містить зображення чаші й надпис старовірською мовою: «ізраїльський шекель». На переконання дослідників, шекель було виготовлено одним зі священників Другого ізраїльського храму незабаром після його знищення.

«Релігійна Правда»

У Яворові провели урочисті святкування з нагоди 400-ліття від заснування монастиря сестер василіанок

14-16 жовтня у м. Яворові, що на Львівщині, відбулися урочисті святкування з нагоди 400-ліття від заснування монастиря сестер-василіанок. На Архиєрейській Божественній Літургії, яку відслужили тут з цієї нагоди владика Ігор Возняк, Архієпископ і Митрополит Львівський, владика Василь Тучапець, екзарх Харківський, і численні отці, зібралися розділити радість святкування брати та сестри в чернецтві, що прибули з різних куточків України та світу – США, Італії, Румунії, Хорватії, Польщі, представники усіх рівнів державної влади, друзі та добродії монастиря.

Святкування продовжилися урочистою академією, на якій із привітальними словами до присутніх звернулися митрополит Ігор та владика Василь.

Зі словами привітань та врученням Папського благословення на руки протоігумені провінції Пресвятої Тройці ЧСВВ м. Даниїли Винник для Яворівського монастиря до учасників святкувань звернулася архимандриня м. Марчела Рункан, ЧСВВ. Пам'ятні відзнаки та нагороди з нагоди 400-ліття монастиря були вручені депутатом Верховної Ради Павлом Бакунцем, головою Львівської обласної ради Іриною Гримак та керівником патронатного відділу Яворівської міської ради Миколою Бесагою.

Також прозвучали доповіді с. Доротеї Анни Бусовської, ЧСВВ, та с. Варвари Михайличук, ЧСВВ, зі США про заснування монастирів яворівськими черницями за океаном. Цікавий екскурс про мистецькі пам'ятки Яворівського монастиря, а особливо про чудотворну ікону Пресвятої Богородиці, було представлено с. Назарією Михайлюк, ЧСВВ.

Окрасою першого дня святкувань були виступи народного вокально-хореографічного ансамблю «Викрутасики» та дитячо-юнацького хору «Берегиня» з с. Словита Львівської області.

Наступного дня відбулась ювілейна наукова конференція, на якій із цікавими доповідями, які висвітлювали історію заснування, становлення та діяльності монастиря впродовж 400 років, виступили науковці та дослідники.

Пресслужба сестер Чину святого Василія Великого

У Львові назбирали всю суму на укол для Вікторії Полюги

У Львові закрили збір коштів для Вікторії Полюги із рідкісною хворобою СМА, зібравши 50 мільйонів гривень. Останній мільйон надіслали батьки хлопчика Кирила з Києва, який теж хворіє на СМА, але який цього року виграв безкоштовний укол. Укол «Zolgensma» мають зробити Вікторії в американській клініці Сан-Антоніо.

СМА – важка хвороба. З нею у Львові живуть Лук'ян та Софійка – двоє діток Наталії Радиш, яка створила своїм дітям всі умови, щоб вони могли жити. З цією хворобою живе Назарій Гусаков, який на інвалідному візку все одно змінює свій район Левандівку і людей навколо. З нею живуть понад 250 людей в Україні. Хоча в Україні досі не створений реєстр орфанних пацієнтів.

СМА – це спадкове захворювання, яке передається дітям від батьків. Її спричинює пошкоджений ген SMN1, який містить білок. Низький рівень вмісту білка, власне, і призводить до атрофії м'язів. Вікторія у 8 місяців перестала підіймати ніжки, не могла уже сама сидіти.

Результат аналізу на СМА шокував батьків, і вони кинулися рятувати доньку. Від початку збору коштів у Львові провели сотні фестивалів, ярмарків, забігів, аукціонів, щоб зібрати 50 мільйонів для маленької Вікторії. Дівчинка пробула 7 місяців на реабілітації в Італії і тільки нещодавно повернулася додому, до Львова.

Джерело: «Твоє Місто»

Слуга Божий митрополит Андрей: розбудова Церкви через любов до людини

1 листопада відзначаємо 77 років з дня відходу до вічності слуги Божого митрополита Андрея (Шептицького). Сьогодні пропонуємо краще пізнати духовну та інтелектуальну спадщину, яку залишив нам владика Андрей.

Святий Тома Аквінський, роздумуючи над визначенням мудрості, говорив, що це вміння своєчасно та розсудливо застосовувати отримані знання на практиці. Саме тому найпершим видом бідності митрополит Андрей вважав брак знання, який виливався в монополію та поневолення людини владними структурами.

Мудрість у підприємстві, за його словами, полягала у пошані до будь-якої праці, що є виявом честі і благородства людини. Митрополит бачив вияв пошани і в пошуку «сродної праці», свого

покликання, в отриманні з праці не тільки прибутку, але й задоволення, у побудові правильних стосунків між роботодавцем та працівником, у постійному розвитку своїх навичок та вмінь. Саме тому будь-яка просвітницька діяльність митрополита серед населення поєднувалася із практикою.

«Андрей Шептицький вважав, що справжня реформа – це не писання законів, а зміна людської свідомості й способу мислення». Про цю мудрість Праведний митрополит молився, її здобував та нею ділився. Владика Андрей ділиться цією мудрістю крізь роки і з нами.

У 1892 році він відкриває страхове товариство «Дністер» через недовіру людей до банків, які започатковує Українська Греко-Католицька Церква, адже

вона вже зазнала кілька невдач. А вже у 1894 році через запит клієнтів перформативне товариство у повноцінний банк, який добре співпрацює із провідними європейськими фінансовими установами того часу. Гроші зберігаються на українських теренах, а не у Відні. І це тільки початок!

Чи знали ви, що єпископ, підприємець, науковець, менеджер та меценат – митрополит Андрей:

- У тому ж таки 1892 році створює товариство греко-католицьких робітниць «Будучність». Воно покликане для надання правової допомоги, сприяння у працевлаштуванні та реалізації спільних ідей для найбільш вразливих українських покоїв та служниць.

- Вже в 1924 році інвестує \$46.000 (приблизно \$1 млн. зараз) в стартап «вдови по гімназальному професорові» Климентини Авдикович. Ця ідея за кілька років виростає у знану в усій Європі фабрику солодошів «Фортуна нова». Там працювало 100 робітників, які щодня виготовляли 5 тонн продукції.

- Володів промисловим свідомством на піщаний кар'єр на території Кайзервальду у Львові, будував 120-кілометрову частину залізниці до Стрия, прокладаючи також електричні мережі.

- Через свої підприємства «Унія» та «Галиція» у Перегінську – частині «Галицької Каліфорнії» – він складав конкуренцію іноземним інвесторам нафтовидобувного промислу.

- Водночас саме він створив перший у лісових угіддях природоохоронний заповідник, співпрацюючи у цій справі із підприємством «Glasinger».

Окрім цього, митрополита цікавив розвиток гірського туризму, а тому в Підлютому, на території, багатій лікувальними водами, владика створив туристичний комплекс у складі кількох дерев'яних будиночків, які здавали в оренду. Він був відкритий на тогочасні інноваційні проекти, а тому матеріально підтримував справу фотографів Ярослава Ковалюка, Юліана Дороша, Михайла Шалабавки, яка для українців була новою і майже невідомою.

Ведучи мову про сприйняття підприємства митрополитом Андреем та історію успіхів єпископа, варто звернути увагу на два «кити» його діяльності.

В історичний період перебування Галичини у межах Австро-Угорської імперії українці не мали економічної

незалежності: «майже всі господарські одиниці імперії користувалися дотаціями і субсидіями, тоді як наші українські інституції користувалися ними мінімально та розвивалися завдяки громадській солідарності». Крім того, у суспільному та господарському житті залишалися наслідки панщини, тобто недовіра один до одного, безініціативність, невміння розпоряджатися власними фінансами, слабка обізнаність із новітніми методами праці.

Саме тому митрополит Андрей вирішив розпочати з просвіти – написання великої кількості послань на соціальні та побутові теми. Йдеться про семінарійний вишкіл кандидатів до священства із садівництва, бджолярства, горючництво, масові інтенсивні тижневі курси, які збирали навколо вчителів зі Львова чи Відня 100-200 активних осіб. Таким чином єпископ через навчання повертав людям втрачену під час панщини гідність, адже цілковито довіряв їм самостійно провадити свої господарства. Відтак лише призначав координаторів і ревізорів, що їздили по громадах, перевіряючи хід запровадження новачок.

«...Християнин, а тим більше священник, мусить домагатися якнайтішлішого контролю. Контроль вважати за брак довір'я, а навіть за особисту образу, є знаком такої примітивності у справах фінансових та економічних, що мусить бути підозріння, що тим самим прикриває нелад і невміння провадити справи», – пише він у посланні «Про милосердя».

Митрополит справді у своїй підприємницькій діяльності ставив на перше місце не матеріальний прибуток чи потребу особи, а саму людину. Цю людину він бачив у її цілісності, не розділяючи духовне та матеріальне. «Він вважав, що й одне, і інше мають бути на належному рівні: людина, яка є духовно багатою, не вживає спиртних напоїв, а, до того ж, проявляє християнську солідарність і співпрацю з іншими людьми, не може бути бідною вже згідно самого способу життя», – зазначає дослідник соціально-підприємницької діяльності митрополита Андрея д-р Зиновій Свєреда.

Складовою збереження гідності людської особи єпископ бачив і матеріальний добробут. Для чого він це все робив? Блаженної пам'яті Любомир

(Продовження на стор. 9)

Цікаві факти про Князя Церкви – Слугу Божого митрополита Андрея

1 листопада – день переходу до вічності Праведного Митрополита Андрея Шептицького. Ця постать особливо близька нам сьогодні, в умовах непростих викликів пандемії, економічної скрути. Митрополит Андрей вмів бути стійким, коли все довкола перебувало у стагнації, був мужнім і рятував євреїв у часи Голокосту, наважився відмовитися від почесностей, які давав у тогочасному суспільстві титул графа, щоб стати монахом. Пропонуємо Вам згадати важливі віхи з біографії Митрополита, який став світочем Церкви і є її духовним провідником до сьогодні.

Гузар на це питання відповідав: «Так митрополит здійснював своє покликання душпастиря. Він мав велику пошану до людини. Хотів кожному допомогти бути доброю людиною, добрим громадянином, добрим сім'янином, бути собою. Він працював для людини».

Іншим суттєвим аспектом підприємницької діяльності митрополита Андрея Шептицького була боротьба проти поділів українського суспільства та повернення простору довіри у його стосунки. Здається, що Праведний митрополит пророкував про сьогоднішні обставини життя нашої країни: «Завдання українського народу буде в тому, щоб створити такі суспільно-християнські обставини, які запевнювали б громадянам правдиве і стало щастя та мали досить внутрішньої сили, щоб поборювати відцентрові тенденції внутрішнього розкладу і успішно захищати межі від зовнішніх ворогів. Такою могутньою та такою, що забезпечує щастя всім громадянам організації може бути Батьківщина тільки тоді, коли не буде цілістю, зложеною штучно з різних і різномірних частин, а подібним до моноліту організмом, себто тілом, оживленим одним духом, що з внутрішньої життєвої сили розвивається, доповнює внутрішні браки і з природи є здоровим, сильним, свідомим своїх цілей, не тільки матеріальним, але й моральним тілом».

Однією із найбільш інвестиційно привабливих структур для митрополита Андрея були кооперативи. І як тут не пригадати про знаний на усю Європу «Маслосоюз», «Центросоюз», закупівлю 20 автомобілів для збільшення ефективності пекарського кооперативу «Хлібсоюз». Усі ці установи були

покликані не лише забезпечити дохід українським селянам, але й навчити їх плідної співпраці на умовах економічної парадигми «win-win», повернути довіру один до одного та ствердити життєвий принцип, яким керувався сам архиєрей – «свій до свого по своє». Таким чином, відбувалося не тільки піклування про матеріальний достаток, але й державотворення.

Один із дослідників постаті слуги Божого Митрополита Андрея, Мирослав Маринович, виділяє такі засадничі пункти в економічній діяльності Шептицького:

- моральне перевиховання всього народу;
- організація промотора реформ (у випадку Шептицького це було духовенство);
- освіта, навіть серед найнижчих верств населення;
- широка кампанія самофінансування;
- самоорганізація у сфері виробництва і торгівлі (створення кооперації, рух «свій до свого по своє»).

«Що важливо, що «увесь цей клубок завдань починався з ціннісного перезавантаження, і вже потім переходив до самоорганізації», – наголошує Мирослав Маринович.

Сьогодні ми також потребуємо відкрити для себе та для України спадщину митрополита Андрея Шептицького як новатора, експериментатора, просвітника, інвестора, людину, яка постійно відстоювала гідність кожної людської особи та щиро вболівала за єдність українського народу.

о. Іван Вихор,
Департамент інформації УГКЦ

На смертному одрі Митрополит Андрей напроорокував Україні воскресіння. «Митрополит Андрей був пророком, на смертному одрі, він пророкував Україні воскресіння. Сьогодні ми всі говоримо: коли скінчиться війна, що буде з Кримом, що буде з Луганськом і Донецьком, а мені здається, що достатньо нам українцям знати, що Україна воскресне. Очевидно, воскресіння – це не один крок, не один момент, але попри те, що гинемо, що завдають нам ран, ми воскресемо», – зацентував Владика Йосиф Мілян у коментарі Радіо «Свобода».

1. Народився графом, був дуже багатим, напевно, як сьогоднішні мільярдери, але став монахом.
2. Походив зі стародавнього українського роду, проте в XIX столітті рід полонизувався і перейшов на латинський обряд.
3. Дозвіл перейти на східну традицію Шептицькому дав особисто Папа Лев XIII.
4. Упродовж діяльності Митрополита у Львові між 1901 і 1944 роками в Галичині сім разів мінялися господарі: австрійці, росіяни, українці, поляки, совіти, німці і знову совіти.
5. Очолив делегацію до цісаря Франца Йосифа, вимагаючи, щоб українців у Галичині поважали однаково з іншими народами монархії, не принижуючи їхньої національної та людської гідності.
6. Виступав у Віденському сеймі, у Палаті панів, щодо створення українського університету у Львові. Після цього виступу цісар видав декрет, згідно з яким український університет у Львові мав відкритися 1 вересня 1916 року.
7. Завдяки старанням Митрополита Ватикан визнав УНР 1919 року.
8. Профінансував створення Народної Лічниці у Львові, а також сиротинця. Для утримання сиротинця віддав гроші, які отримав як пожертву від Папи Бенедикта XV.
9. Подарував дитячій патріотичній організації «Пласт» свій маєток у Підлютому для літніх таборів.
10. Віддав свою приватну колекцію на заснування Українського національного музею – 5 кімнат у митрополичих палатах, а в 1911 році придбав для музею цілий будинок на сучасній вулиці Драгоманова.
11. Зініціював і заснував Земельний банк у Львові, підтримував діяльність українських культурно-просвітницьких товариств «Просвіта», «Рідна школа», «Сільський господар»
12. Під час німецької окупації Митрополит звернувся з протестом проти винищення єврейського населення до райхсканцлера Гімmlера, а також захищав радянських полонених – писав листа Гітлеру про надуживання Гестапо й жорстокість до військовополонених.
13. Організував таємне вивезення 2000 дітей євреїв 14 серпня 1944 року. Їх переховували у криптах, у монастирських школах, сиротинцях Львова та околиць.

Джерело: ДивенСвіт.

(Ретуш та кольоризація історичних фото на стор. 8-9 виконана п. Вячеславом Чижевським)

«Світло для тих, хто заблукав», – в архикатедрі св. Юра завершилося дев'ятиденне моління до покровителя материнства

«О святой Герарде! Твое сердце пала-ло великою любов'ю до Христа, і Він зробив тебе батьком убогих, другом робітників, лікарем хворих, потишителем пригноблених горем, світлом для тих, хто заблукав, провідником усіх, що зростають у досконалості, і прикладом життя згідно з волею Божою»

– цими словами розпочинається молитва з молебню до святого Герарда, який вірні мали можливість молитися щодня з понеділка, 18 жовтня, до вівторка, 26 жовтня, в архикафедральному соборі святого Юра.

Святой Герард – редemptорист, католицький святий, чудотворець. Його спомин в Католицькій Церкві – 16 жовтня. Чимало християн у цілому світі шанують його як покровителя материнства, матерів, особливо породіль, а також дітей, сім'ї та доброї сповіді. Беатифікований 29 січня 1893

року Папою Левом XII. Канонізований 11 грудня 1904 року Папою Пієм X.

Впродовж дев'яти днів після спільного моління священники собору благословляли вірних іконою з мощами святого, а відтак усі бажаючі могли поклонитися іконі та приватно помолитися у своїх наміреннях.

На завершення дев'ятниці в імені святого молільників частували цукерками та яблуками.

«Святой Герард старався побачити потребу кожної людини»

У коментарі для пресслужби курії єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний Володимир поділився своїми спостереженнями: «Я зауважив, що участь в цих моліннях брали передусім молодші віком люди. Також упродовж дня приходили паломники на особисту молитву. Це ще раз показує стиль св. Герарда, який

вів радше укритий та аскетичний спосіб життя, але старався побачити потребу кожної людини. Це саме можна і зараз зауважити в Матер Доміні, де в будні не є дуже людно. Але все-таки приходять поодинокі особи чи родини зі своїми потребами до гробу св. Герарда».

На переконання владики Володимира, місія св. Герарда лише розпочалася, і він ще не одну особу позитивно здивує.

Якими ж були особисті намірення і свідчення людей?

Як уже згадував владику Володимир у коментарі, від першого дня моління у соборі можна було зустріти чимало молодих пар, які з образочком в руках і молитвою на устах стояли перед іконою. Хтось просив про дар материнства чи батьківства, хтось молився за своїх вже народжених дітей і за ласку доброго виховання для них, хтось просив про дар доброї сповіді, а хтось – за зцілення недуг. Намірень було чимало...

Одна жінка поділилася з нами, що її вагітна невістка знаходиться у лікарні з загрозою втрати дитини, зауваживши, що в спільній молитві вона віднаходить умиротворення і силу підтримувати невістку та молитися за збереження життя ще ненародженого малюка.

Чимало подібних прохань про щасливі пологи можна було зустріти і в інтернеті під дописами про спільну молитву.

Парафіянка собору Марія поділилася своїми приватними наміреннями і свідченнями. «Я просила святого Герарда, – розповідає Марія, – про мир для нашої родини, зокрема для сім'ї мого брата. Ми так потребували, щоб в нашій родині втихомирилися емоції, агресія і непорозуміння, які були останнім часом і вели до розлучення. Проте минулого четверга наша невістка сказала, що мого брата як підмінили: в один момент зникли агресія, злість та крики і він став іншою людиною».

«І, звісно, – каже парафіянка, – я просила також святого Герарда про ласку для усіх молільників, які були в соборі святого Юра. Усіх тих жінок,

які тримали в руках образочок святого з такою надією в очах, ніби це їхня остання надія. Може, так і є...»

Також своїм свідченням поділилася Ірина Баранська-Вороніна: «Пані Ірина нам розповіла, що про чуда та підтримку святого Герарда дізналася ще у 2016 році. А на дев'ятиденне моління ходила щодня».

Трапилося так, що моя свекруха, хворівши довший час, раптово перестала ходити і злягла, не реагуючи ні на що... В той час я почула, що в соборі св. Юра планується виставлення ікони з мощами та молебень. Не задумуючись, я пішла до храму. Та одного дня свекрусі стало ще гірше, і я залишилась біля неї. Прийшовши ввечері додому, відкрила фейсбук і побачила, що всі моляться до св. Герарда. І тут якесь справжнє чудо: приходять меседж від друзів із закликом: «Герард чекає на тебе! Де ти?!» Я зібралася з силами і вже на другий день моління була біля ікони св. Герарда. Всі дні я приходила і просила за Божу волю і прощення гріхів моєї свекрухи Романни.

Я пережила сильні головні болі, ламання всього тіла, сльози каяття та страждання. А буквально на восьмий день всі страждання відійшли і прийшла благодать у вигляді лікарів, які встановили правильний діагноз, і ми почали швидко лікування. І ще дуже важливо: я знайшла собі помічницю пані Анну, яка тепер буде доглядати і допомагати моїй другій мамі».

«Сьогодні вже десятий день, і хвора встала трішки на ноги. Дякую тобі, мій дорогий друже, за молитву до Бога за мою Романну! Я дуже щаслива, бо отримала відповідь від святого. Хвала Господу за дар життя! Алілуя!» – так підсумувала свою сімейну історію Ірина Баранська-Вороніна.

Ікона з мощами й надалі перебуватиме в соборі св. Юра

За словами владики Володимира, ікона з мощами й надалі перебуватиме в соборі св. Юра. Попередньо заплановано, що по понеділках після Святої Літургії буде моління до св. Герарда. «Є ще деякі цікаві ідеї, думки. Усі деталі у відповідний час будуть повідомлені», – каже архиєрей.

7 цікавих фактів про святого Герарда – покровителя материнства

Протягом 18-26 жовтня в Архикафедральному соборі св. Юра тривало дев'ятиденне моління до покровителя материнства перед іконою з мощами святого Герарда. З цієї нагоди пропонуємо вашій увазі 7 цікавих фактів про святого.

1. Хліб від дитятка

У 4 чи 5 років святий Герард понад усе любив стояти перед вівтарем Найсвятішого. Із залишків воску, які йому давав паламар, маленький Герард робив свічки, а поміж квітів і свічок вкладав святі образки та маленькі фігурки. На почесному місці завжди встановлював фігурку св. Михаїла. Рідні з подивом спостерігали за його молитвою. У 1733 році він повернувся додому дуже щасливим, з білим хлібом в руках, пояснивши мамі, що хліб йому дав маленький хлопчик. Про цю пригоду він часто і багато розповідав. Через двадцять років, вже будучи монахом у Делічетто, він сказав своїй сестрі Бригіті: «Тепер я знаю, що цим дитятком, який дав хліб, був сам Ісус, а я вважав Його звичайним дитям!» На прохання Бригіті повернутися в це місце, щоб знову Його зустріти, святий Герард відповів: «Навіщо? Тепер ми можемо зустріти Його скрізь».

2. «Я відійшов, щоб стати святым», – важкий шлях до монастиря

Маючи 15 років, в його серці дозріває рішення бути монахом. Орден капучинів не прийняв його, вважаючи, що Герард ще замолодий і нерішучий, проте, щоб поішити, дали йому новий одяг. Виходячи з монастиря, святий побачив жebraка і віддав йому цей одяг, одягнувши на себе старе лахміття. Можливо, пригадав собі, що чим більше людина чинить добра, тим більше стається вільною...

Герард наймається на службу до єпископа. Але останній незадовго вмирає, і хлопець змушений повернутися на роботу кравця. Одного разу він знайомиться з редемптористами. Дуже прагне стати одним із них, але має слабе здоров'я та дуже худий вигляд. Редемптористи відмовляють його від цього кроку. Мати також чинить перешкоди.

Після чотирьох років навчання Герард міг би заснувати власну майстерню, але знову пішов на службу до місцевого єпископа Лацедонія, хоч його друзі відмовляли його від цього. Та через наполегливість юнака його неохоче прийняв отець Паоло Кафаро, відіславши його у 1749 році до новіціату в Делічето з письмовою рекомендацією: «Я посилаю вам брата, непридатного до жодної роботи». Та Герард швидко розвіяв побоювання о. Кафаро завдяки своїй зразковій службі як фіртянина, кравця і захристиянина. Його зусилля увінчалися успіхом 7 травня 1749 року, коли 23-річний Герард переступив поріг монастиря редемптористів в Ілчето, щоби провести свої останні шість років життя в глибокому упокоренні та сповненій молитвами й чудесними діяннями важкої місіїної праці. Знаменно, що, виходячи з дому, Герард залишив записку зі словами: «Я відійшов, щоби стати святым».

3. Особлива обітниця Герарда

Приймаючи урочисті обітниця братів-редемптористів, до обітниць убогості, чистоти й послуху Герард Маєла додав ще й власну: робити все, що в очах Бога є найдосконалішим.

4. Звинувачення та наклеп

Особливо показовим є випадок, коли одна безсоромна дівчина брехливо звинуватила Герарда у грісі нечистоти. Викликавши важку підозру о. Альфонса Лігуорі – генерального Настоятеля монастиря, і будучи позбавленим права виходити поза монастирські стіни й приступати до св. Причастя, брат Герард жив у постійних молитвах та строгому пості, а на всі прохання оточуючих виступити на свій захист відповідав: «Все в Божих руках. Якщо Він хоче доказати мою невинність, то хто зможе зробити це краще, ніж Він?» І справді, незабаром усі підозри з брата Герарда повністю спали, однак і це він сприйняв надзвичайно спокійно, повністю упокорюючись перед Богом та своїми отцями-наставниками. Відомі його слова: «Мій Боже, задля Твоєї любові я буду коритись своїм настоятелям так, немов би я бачив у них Тебе Самого, і корюся Тобі Самому». Цю свою постанову він виконував настільки ревно, що вмів у дивний спосіб вгадувати побажання наставників. Свої дивовижні чудеса, зокрема, оздоровлення важкохворих, Герард також вважав лише плодами послуху. У таких випадках він деколи казав: «Поглянь, що послух може зробити!»

5. Чудотворець XVIII століття

Одним із важливих засобів навернення людей до Бога у св. Герарда був його дар творити численні чуда, за що його навіть назвали «чудотворцем XVIII століття». Але сам Герард не надавав цьому своєму надзвичайному вмінню жодного значення, у всьому підкоряючись волі Божій. Тож коли його просили про чудодійну поміч в оздоровленні безнадійно хворих чи в інших добрих справах, він з молитвою та зі знаменням хреста мовчки виконував ці прохання. Біограф святого о. Танноя писав: «Навряд чи вистачило б мені томів, щоб описати всі геройські вчинки і чуда, які він робив і робить щоденно».

6. «Тут сповняється воля Божа, таким чином і так довго, як Він хоче»

Важка місіяна праця підірвала слабе здоров'я брата Герарда й до останку вичерпала його сили. Тож усім, хто його оточував, було зрозуміло, що Бог його прикличе в розквіті літ. Однак, як не дивно, він мав владу над своїм життям і смертю. Здоров'я Герарда завжди більше відповідало вимогам настоятелів і потребам монастирської праці, ніж діагнозам лікарів. Коли ж св. Герардові стало вкрай погано, він попросив, щоб у його кімнату внесли хрест з розп'яттям, образ Діви Марії, а на дверях зробили напис: «Тут сповняється воля Божа, таким чином і так довго, як Він хоче». Коли Герард уже приготувався до смерті, йому передали листа від о. Гарзілі з розпорядженням видужати й приєднатися до братії. Отримавши вказівку, св. Герард приєднався до інших ченців, немов би й не був ніколи хворий, і ще 33 дні виконував свої обов'язки. Близько півночі 15 жовтня 1755 р., належно по-християнськи попрощавшись з цим світом, душа брата Герарда Маєли відійшла до Бога.

7. За життя передбачав свою святість

Герард Маєла ще за життя передбачав свою святість, однак він думав не про канонічне визнання, а лише про святість у своєму служінні Богові. Але Господнє призначення для Герарда мало особливу долю і не закінчилося з його смертю. Шанувальники брата Герарда зверталися до нього за допомогою навіть після його відходу до Бога. І святий не міг їм відмовити... Незаперечні факти численних дивовижних оздоровлень, пов'язані з іменем, образом чи мощами Герарда Маєли, призвели до започаткування у 1847 р. беатифікаційного процесу, який дуже урочисто завершився 29 січня 1893 року. Декілька наступних чудесних зцілень були достатньою підставою для остаточної канонізації. 11 грудня 1904 р. Папа Пій X зарахував Герарда Маєлу до канонізованих святих Католицької Церкви. День 16 жовтня проголошено днем святого Герарда, а спеціальну службу для Св. Літургії й Правила роздано редемптористам цілого світу.

Владика Володимир до медиків: «Матір'ю медицини є хвора людина»

Про це сказав єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний Володимир під час вітального слова до медиків з нагоди другого MedCongress'у, який відбувся 18 жовтня у приміщенні Банк-Готелю. У вітальному слові архиєрей поділився досвідом особистого пошуку відповіді на питання про те, хто є матір'ю медицини.

Єпископ розповів, що відповідь віднайшов у клініці Інсбрука, де професор урології так і сказав: матір'ю медицини є хвора людина. Про це можна дискутувати, але такі хвора людина народила медицину. «А медицина зобов'язана своїй «матері» послужити і її пошанувати. Всі наші зусилля, навіть цей конгрес, має за ціль і перед очима матір медицини – хвору людину. Будуть широкі дискусії на яких піднімуться різні тематики, але головне – служіння людині, хворій людині, яка є матір'ю медицини», – підкреслив єпископ-помічник Львівської архієпархії. І побажав: «Нехай наше зібрання, нашу спільноту благословить Господь, дарує нам мудрість, щоб ніколи не мати алергії на мудрість».

«Стояти на службі охорони життя людини – це щоденне завдання медичного працівника. А для медичного управлінця це завдання множить на два, оскільки його відповідальністю є, враховуючи розвиток системи охорони здоров'я України, приймати рішення для забезпечення функціонування цієї служби», – переконані організатори.

Додамо, що MedCongress – це дискусійна платформа: лідерство, право, медицина, а її метою є: майданчик для діалогу медичних керівників незалежно від форм власності медустанови; напрацювання точок дотику для співіснування двох систем фінансування галузі у ринкових відносинах; визначення терміну «якісна медична послуга для здоров'я нації»; правовий захист лікаря; правові особливості організації медичної установи незалежно від форм власності; розуміння лідерства в медицині.

Відбулася чергова зустріч учасників програми Духовно-психологічного супроводу сімей

16 жовтня відбувся черговий щомісячний тренінг для сімей у рамках програми ДПСС – Духовно-психологічного супроводу сімей. Цю зустріч в Реколекційно-відпочинковому центрі «Світлиця» в Брюховичах традиційно організувала референтура родини, мігрантів та іммігрантів Львівської архієпархії.

Лекцію з духовного провладу прочитав о. д-р Франциск (Шиделко), ЧСВВ, а практичний тренінг для праці над собою і стосунками в сім'ї провела ліцензіат морального богослов'я Оріся Пазиняк.

Для праці в групах розглянули теми «Вміння слухати. Як почути мову один одного (техніки ведення розмови)», «Щастя тут і тепер, як цього навчитися (вправи)» тощо.

На завершення учасники поділилися враженнями, хто з яким багажем іде на місячну перерву-працю до наступного тренінгу. Серед відгуків:

- «Змістовна доповідь о. Франциска. Реальні конкретні життєві поради»
- «Отримала відповіді на деякі свої запитання»
- «Діалог дуже цінний. Вміти слухати – має велике значення для стосунків, а особливо – подружжя»

Організатори висловлюють подяку всім, хто долучився до тренінгу, ділився та допомагав в організації зустрічі.

**о. Іван Галімурка:
«Важливо постійно доручати своє серце Богу»**

В одному з євангельських уривків читаємо про те, як Ісус Христос спілкується зі своїми учнями. Також читаємо й про те, що Він знає думки їхніх сердець, як читаємо в євангеліста Луки (Лк. 9, 47). Подібне твердження зустрічаємо і в Діяннях апостолів. Зокрема, коли після Воскресіння Ісуса Христа апостоли зібралися, щоб обрати когось замість Юди Іскаріота, який, зрадивши Учителя, повісився: вони, «помолившись, сказали: «Ти, Господи, всіх серцезнавче, вкажи, кого з цих двох ти вибрав...» (Ді. 1, 24). Тобто Господь знає серце кожної людини. Відповідно, Він знає і наше серце.

Однак те, які ми маємо думки, чи що собі міркуємо – це одна річ, але те, чим ми живемо, яка наша внутрішня сутність і яке наше сумління, – це зовсім інше. Безперечно, що саме Господь є найкращим знавцем кожного з нас. Кожна людина, живучи у цьому світі, має свої наміри, свої бажання, свої схильності, свої немочі, свої ідеї, і вони можуть бути як добрі, так і лихі. Ми не раз бачили, відчували і переконувалися, як багато добра і як багато кривди чиниться у цьому світі, тож розуміємо, що як існує добро, так існує і зло. І свій старт вони беруть у серці людини.

Тож коли чинимо добро – чинимо його з волі Божої, бо Господь Бог є джерелом добра, і цього ж очікує і від нас. Коли ж чинимо зло – чинимо справу диявольську, бо власником зла є диявол, і лише він. І через те ми щомиті повинні робити вибір, тобто маємо обрати одну зі сторін: Божу – сторону добра, милосердя і любові, або ж диявольську – сторону зла, кривди, біди і болю. А щоб вибір був завжди найкращим, нам дуже важливо постійно поручати своє серце Божій опіці. Адже якщо у ньому живе Божья ідея, Божья правда, Божий дух, там ніщо інше не буде мати місця. Про це нас навчає апостол Яків: «Хіба криниця з одного джерела б'є солодким і гірким?» (Як. 3, 11). Тож нам важливо це розуміти і намагатися завжди у житті обирати «кращу частку», бо це – частка Божа.

Крім іншого, читаємо також, що у маленькій колегії Христових учнів триває дискусія про те, хто з-поміж них є більший. Тобто у найближчому оточенні Ісуса Христа виникає конкуренція: мовляв, а хто з нас тут головніший? Очевидним є те, що серця апостолів ще не є наповнені Божим духом, вони ще до кінця не збагнули свого покликання і своєї місії. Вони ще не розуміють, що в очах Ісуса Христа вони всі є однакові, вони є рівні. Сьогодні нам це відомо, і з цього нам належить робити повчальні висновки.

Але що ж маємо насправді? Якщо взяти до уваги наш великий світ, у якому живемо, то бачимо, що у ньому надто широко панують заздрість, ненависть, злоба, насилля і вбивство. Від чого це? Від нерозуміння. Від нерозуміння того, що у Божих очах всі ми є рівні. Чому? А тому, що Господь Ісус Христос помер однаково за усіх нас: за багатих і бідних; за високих і низьких ростом; чоловіків і жінок; вродливих і брудних; здорових і хворих; праведних і грішних... Господь помер за людину – за свій найкращий витвір, що його створив на Свій образ і на Свою подобу. Він помер за всіх, тому й ціну в Божих очах маємо однакову. На жаль, знову ж таки, не всі ми це розуміємо, і з цієї причини серед людей виникають поділи, зневага, приниження інших чи слабших, стається кривда. А Господь каже: «І як бажаєте, щоб вам чинили люди, чиніть їм і ви так само» (Лк. 6, 31). Ці слова – це є золота пропорція, яка здатна встановити на землі справжній мир. Якщо ми цього не зрозуміємо і не приймемо, то завжди у світі буде біда і нещастя. І, по-суті, це залежить лише від нас, від людей. Нам належить усвідомити, що чим більше у світі є добра, тим менше буде зла. Чим більше у світі буде милосердя, тим менше буде злоби.

Саме нам, християнам, належить змінювати цей світ нашим життям. Звісно, ми розуміємо, що враз не змінимо усього світу, але ми можемо це робити там, де знаходимося: у нашій сім'ї, у нашій родині, у нашому дворі, у нашій парохії, у нашому селі чи місті тощо.

Найважче – це зробити перший крок. Господь закликає і каже: «Іди за Мною!» (Мт. 9, 9). Нам знову ж таки належить зробити вибір – іти, чи не іти? Людина, яка не рухається, – вона мертва. Людина, яка живе, повинна почути Христовий поклик і йти, йти до Бога. Адже Господь говорить про Себе: «Я – дорога, правда і життя» (Ів. 14, 6). Тож ідімо за Христом, чинімо правду – і отримаємо життя на Небесах.

о. Іван Галімурка,
адміністратор храму святих Ольги і Єлизавети Львівської архієпархії УГКЦ

о. Руслан Грех: «Якщо ти вкорінений в Ісусі Христі, у молитві, то завжди будеш сучасним»

11 листопада 2021 року виповнилось 20 років з часу ієрейських свячень сотруди́ника парафії Різдва Пресвятої Богородиці Львівської архієпархії УГКЦ отця Руслана Греха. Надзвичайний талант до музики спонукає отця Руслана підтримувати різноманітні проєкти; зокрема, священник веде Ютуб-канал церковного співу. Це дуже корисна і потрібна ініціатива для вірян, зокрема, у період карантинних обмежень. Кожен охочий може відвідати канал і почерпнути для себе цінність церковних піснеслівів та ознайомитися з мелодіями й традиціями виконання. Крім того, отець Руслан є духовним наставником для чималої громади парафіян. Змістовні проповіді, духовні науки, катехизація молоді, духовні вечори та концерти, – все це робить велика спільнота духовенства парафії Різдва Пресвятої Богородиці для своїх вірних.

З нагоди ювілею священничої хіротонії Інтернет-портал «Духовна велич Львова» поспілкувався з отцем Русланом Грехом про покликання, місію сучасного священника та його служіння.

– Отче, розкажіть, як у Вас зародилося покликання до священства?

– Я відчув покликання у 1991 році, коли служив у радянській армії в Криму. До цього я навчався у музичному училищі. Пам'ятаю таку історію. Коли закінчував школу, якраз на випускному, ми з однокласниками говорили між собою про те, хто ким хоче стати. Один із однокласників трохи з гумором сказав: «Я би пішов навчатися на священника». А я відповів, що ніколи би цього не зробив. Але, власне, в армії сталася така ситуація. Я сидів з другом, коли той писав лист додому. В один момент я відкрив його портмоне, дістав молитовник і прочитав молитву «Отче наш», і в цю мить прийшла думка, що я маю стати священником. З того часу почав молитися зранку і ввечері й питати Бога про те, як це все має виглядати. Я тоді не все до кінця розумів.

У 1991 році Україна проголосила незалежність, але в армії ми це не дуже відчували, тому що в Радянському Союзі все було по-іншому. Коли я прийшов з армії, то побачив, що Українська Греко-Католицька Церква вже вийшла з підпілля. Я не був ознайомлений із життям Церкви, але якось так Господь попровадив, що легко вступив у духовну семінарію. Між іншим, треба сказати, що дехто вступав декілька разів, а мене Господь Бог провадив так, що все відбулося швидко.

– Ви робите чимало проєктів на Ютубі, зокрема, розповідаєте про літургійний спів. Наскільки такі формати освіти вірян важливі?

– Мені близька музика. У семінарії я займався церковним співом, дякував у церкві. Навіть співали тоді у хорі з Блаженнішим Святославом, який тоді був ще семінарисом. З цього часу церковний спів є близьким. Уроки співу на Ютуб-каналі – це не зовсім те, що би мені хотілося робити. Я пишу різні церковні твори, з хором ми співали Літургію, яку написав, люблю співати, а навчати церковного співу – не до кінця. Багато людей просто пишуть, дякують, просять записати ще щось. Я бачу, що це – корисно. Ніколи так не думав, що так буде, але перший урок навчання першого гласу воскресного має понад 40 тис. переглядів на Ютубі. Можливо, для блогерів – це не є багато, але я думав, що лише 30 осіб перегляне, а, може, 300. Люди пишуть зі США, Італії, цілої східної України і просять записати щось інше, тому я буду розвивати цей Ютуб-канал. Можливо, зробимо Школу. Якщо Господь дав такий талант до музики, то потрібно його розвивати.

– Які Ваші підсумки першого 20-ліття ієрейських свячень?

– Найбільше вдячний Господу Богу за те, що я тут, у храмі Різдва Пресвятої Богородиці, що на Сихові. Не знаю, як би склалося в іншому місці, але не дуже хотілося б бути парохом чи адміністратором. Коли ще був молодий, то, можливо, хотів. А зараз, власне, більше часу маю для церковного співу, для речей, пов'язаних з музикою. Тобто я не думаю про фінансові питання, адміністрування, про те, що думає парох такої великої парафії. У нас є велика спільнота духовенства: десять священників і диякон. Завжди існує підтримка один одного. Це постійно спільна молитва, яка викликає велику радість, усмішку. Дякую нашим священникам, дякую пароху о. Оресту Фредіні. Це – надзвичайний досвід. Думаю, що наші парафіяни також це відчують, що у нас така любов, дружба між священниками.

– Яким, на ваш погляд, має бути сучасний священник?

– Звісно, впродовж двадцятиріччя у мене змінювалися думки. Звичайно, що коли стаєш трохи старшим, то щось тоді більше розумієш. Зараз є багато священників, які мають різні таланти: блогери в Інстаграмі, Тік-Токці. Це, звичайно, дуже добре, сучасно. Але хочу сказати, що основа основ для священника – це молитва. Як каже апостол Павло про те, що Христос вчора, сьогодні і завтра є Той Самий. Кожен має різні харизми: хтось співає, хтось буде церкву, хтось займається з молоддю. Сьогодні у суспільстві дуже багато викликів. Напевно, потрібно слідувати за своїм талантом і робити те, що Господь дав у священстві. Якщо ти вкорінений в Ісусі Христі, у молитві, то завжди будеш сучасним. Потрібно не боятися розвитку талантів, не боятися слухати, шукати, досліджувати. Але основа основ має залишатися. Були часи, коли ми робили концерти, духовні вечори під гітару. І, власне, дуже хотілося б бути обережним, щоб замість священника не стати артистом. І це також виклики сучасного світу для священника. Потрібно пам'ятати, що твоє основне місце – біля Ісуса Христа, а вже тоді, коли Господь дає таланти, потрібно їх розвивати.

Підготувала Юліана Лавриш, «Духовна велич Львова»

Львів долучився до Всесвітнього дня пам'яті про перинатальну втрату

15 жовтня, у Всесвітній день пам'яті про пренатальну та перинатальну втрату, у Львові звершили захід, присвячений сім'ям, що втратили дитину під час вагітності чи невдовзі після народження.

Вже традиційно з ініціативи Перинатального хоспісу «Слід життя» на площі святого Юра відбулася зустріч батьків, волонтерів, медиків, духовенства та небайдужих львів'ян, які долучилися до всесвітньої акції пам'яті дітей, що відійшли до вічності.

В рамках зустрічі Високопреосвященний владика Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський, звершив в Архикатедральному соборі святого Юра Божественну Літургію. Ця спільна молитва, до якої долучилися не лише учасники акції, а й вірні у різних кутках світу завдяки онлайн-трансляції, стала подякою Богові за дар життя, яке, навіть триваючи коротко, залишило по собі слід та подарувало батьківство й материнство подружжю, яке переживає втрату.

Перед Літургією в соборі відбулася презентація діяльності спільноти «Слід життя», яку провела її засновниця с. Юстина, СНДМ. Сестра розповіла про зародження Всесвітнього дня пам'яті про перинатальну втрату та запровадження його в Україні, а також про актуальність цієї теми для сучасного суспільства.

Після Літургії на площі святого Юра відбулася невелика мистецька академія, що стала можливістю для сімей пригадати своїх дітей, назвати їхні імена та залишити записи на згадку про них. Відтак була завершена особлива акція – творення світлової хвилі. Така традиція багато років триває в цілому світі, і 15 жовтня одночасне запалення свічок об'єднує сім'ї, що пережили втрату дитини під час вагітності, знаком пам'яті та любові до їхніх дітей.

Мобільна кардіологічна амбулаторія приймає бідних на площі Святого Петра

25 жовтня на площу Святого Петра у Ватикані прибув автофургон, у якому розміщена мобільна кардіологічна амбулаторія. Протягом дня бідні та потребуючі мали змогу отримати консультацію щодо недуг серця, а також пройти огляд у терапевта.

Спеціальну акцію для бідних організували завдяки співпраці між Апостольською елемозинерією (органом Апостольської Столиці, що від імені Святішого Отця чинить діла милосердя) та лікарями римської лікарні «San Carlo di Nancy».

Мобільна амбулаторія розташувалася поблизу колонади, що обіймає площу. Це одна із зупинок мандрівної ініціативи «Дороги серця, подорож у профілактику», римський етап якої розпочався напередодні. Вона проходить за підтримки Італійської фундації серця, а метою її є поширення обізнаності щодо добрих практик щоденного життя та посилення чутливості до необхідності проводити періодичні профілактичні медогляди. Серцево-судинні захворювання належать до головних причин смертності. Ризик підвищується, коли людина живе на вулиці або ж потрапила в тенета різних узалежнень.

Пресслужба секретаріату Синоду Єпископів УТКЦ

Святий Престол: вода – це не товар, а фундаментальне право людини

«Вода – це не товар; вона є універсальним символом і джерелом життя та здоров'я. А тому необхідно гарантувати всім питну воду та санітарні послуги», – підкреслив тимчасово повірений у справах Постійної місії Святого Престолу при структурах ООН в Женеві монсеньйор Джон Путцер, виступаючи під час інтерактивного діалогу щодо води і санітарії в рамках 48-ї сесії Ради з прав людини, що відбувся 15 вересня.

«Загальний доступ до води має фундаментальне значення в сприянні гідності людської особи та завжди був пріоритетом для Святого Престолу», – підкреслив ватиканський дипломат, цитуючи слова Папи Франциска: «Доступ до питної води є фундаментальним і загальним людським правом, бо є суттєвим для виживання людини, а, отже, є передумовою сповнення інших прав людини». «Наш світ, – додав він, – має великий соціальний борг перед бідними, які не мають доступу до питної води, через що їм заперечується право на життя, послідовне з їхньою невід'ємною гідністю».

Представник Святого Престолу підкреслив, що, «незважаючи на технологічний прогрес», доступ до питних гідроресурсів не є загальним. І цей «розрив» додатково обтяжений загрозливими наслідками кліматичних змін та кризою в охороні здоров'я, спровокованою пандемією, що поглибила соціальну та економічну нерівність. З цього випливає наголошення на тому, що «загальний доступ до питної води та санітарних послуг є не лише нагальним пріоритетом, беручи до уваги необхідність зменшувати ризики глобальних надзвичайних ситуацій медичного характеру», але також «великою відповідальністю, яка лежить на всіх, дбати про те, щоб наші брати та сестри могли втішатися гідним життям».

«Vatican News»

«Для мене люди з інвалідністю є великими педагогами», – владика Володимир до учасників Першого форуму соціальної взаємодії

Люди з особливими потребами також формують наше суспільство і думку – на це звернув увагу єпископ-помічник Львівської архієпархії Преосвященний Володимир під час Першого форуму соціальної взаємодії «Сильна. Вільна. Спроможна», що відбувся приміщенні готелю «Дністер» 28 жовтня.

У вітальному слові владика поділився думкою, що, йдучи на форум розважав над тим, як важко говорити слово людині з особливими потребами. Бо, на його переконання, важко таку людину чимось потішити. Але остаточно в цій думці заважав велику помилку, бо, за його словами, ми насамперед таких людей бачимо як адресатів нашої помочі, що не є правильно.

«Кожна людина формує наше суспільство і думку. Остаточно я прийшов до висновку, що для мене люди з інвалідністю є великими педагогами. Вони багато чому нас вчать, і найперше – сенсу життя. Вчать не нарікати, коли щось болить. Ці люди радіють, будучи немічними, вміють бути вдячними за мінімальну допомогу, навіть за усмішку, обійми», – зазначив архиєрей, а також додав: «Люди з особливими потребами дуже люблять обійми, тому що відчувають тих, хто їх приймає і любить. Обійми є найкращим подарунком, бо мають універсальний розмір і всім підходять. Щоб жінка була сильною, потребує багато любові. Люблячу жінку нічого не може зупинити. Це було відчутно, коли мироносиці йшли до гробу».

«Бажаю й вам та собі багато любові, гарного дня і благословенного форуму», – побажав на закінчення Преосвященний Володимир.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Папа прийняв єпископів УГКЦ з Польщі

21 жовтня відбувся візит «ad limina Apostolorum» єпископів з Польщі – ієрархів Перемисько-Варшавської митрополії українсько-візантійського обряду.

Усі єпископи світу періодично здійснюють візит до Риму та Ватикану, який має спеціальну назву «ad limina Apostolorum» (до Апостольських порогів), що включає молитву в папських базиліках, зустрічі у відомствах Римської курії та спілкування зі Святішим Отцем. Після перерви, спричиненої пандемією, відновилося проведення цих візитів, і протягом жовтня його здійснювали єпископи з Польщі.

До третьої групи єпископів з цієї країни ввійшли ієрархи Перемисько-Варшавської митрополії українсько-візантійського обряду, а саме: архиєпископ-митрополит Євген Попович, владика Володимир Ющак, єпарх Вроцлавсько-Кошалінський, та Аркадій Трохановський, єпарх Ольштинсько-Гданський. 21 жовтня вони зустрілися з Папою Франциском.

Після зустрічі зі Святішим Отцем деякі з її учасників, між якими і єпископи східного обряду, взяли участь у брифінгу для журналістів, що відбувся в осідку Дикастерії у справах комунікації. Кардинал Казімеж Нич, архиєпископ Варшави, для якого це вже шостий такий візит, порівняв спосіб проведення таких зустрічей, який мали попередні Єпископи Риму, з новим методом, запропонованим Папою Франциском. У той час, як раніше кожен єпископ мав коротку приватну розмову з Папою, який під час спільної зустрічі підбивав її підсумки, теперішній Святіший Отець проводить тривалу спільну зустріч, що дає змогу присвятити більше часу на обговорення, торкаючись ширшого кола тем.

Говорячи про участь у візиті та в зустрічах, владика Володимир Ющак звернув увагу на те, що вперше єпископи УГКЦ з Польщі прибули на цей візит, представляючи нову структуру митрополії, після того, як у листопаді минулого року було створено нову єпархію. Він підкреслив, що греко-католицькі єпископи не є пасивними спостерігачами, але активними учасниками всіх зустрічей, які проводяться в рамках відвідин різних відомств, пропонуючи свій особливий внесок, який може запропонувати Східна Церква.

Детальніше про це розповів митрополит Євген Попович, який зауважив, що під час відвідин Дикастерії, відповідальної за душпастирство сім'ї, в контексті обговорення кризи сім'ї, яку переживає сучасне суспільство, було представлено досвід священничих сімей, які дають своє важливе свідчення. Якщо йдеться про Конгрегацію в справах духовенства, то в контексті труднощів, які сьогодні переживають священники, браку покликань тощо, була нагода нагадати про пласт своєрідних викликів, які в східних Церквах стоять перед одруженим духовенством. Врешті, як зазначив очільник митрополії українсько-візантійського обряду в Польщі, досягнуто попередніх домовленостей у вирішенні деяких практичних питань, як-от створення між'єпархіального церковного трибуналу та включення представника від митрополії до комісії, що розглядає різні питання у сфері церковно-державних стосунків.

«Vatican News»

Реколекції для духовенства Звенигородського протопресвітерату

У Марійському духовному центрі «Зарваниця» (Тернопільська область) 18-19 жовтня відбулися реколекції для священнослужителів Звенигородського протопресвітерату Львівської архієпархії, які провів папський місіонер Божого Милосердя отець Василь Баглей. Змістовні науки і глибокі думки дали можливість кожному з учасників по-новому осмислити священниче завдання навчати, покликання молитися, нести примирення через прощення та Боже милосердя, місію допомагати віднаходити сенс у житті.

Учасники реколекцій мали гарну нагоду ознайомитися із різними сакральними місцями у Зарваниці, звершуючи на кожному із них молитву.

Повідомив о. Андрій Джигалюк

У храмі блаженного Олексія Зарицького відбулися чування для молоді

22 жовтня у Студентському храмі блаженного священномученика Олексія Зарицького відбулися чування для молоді, які організували брати-семінаристи Львівської духовної семінарії Святого Духа. Темою чувань стала теза «Монолог чи діалог?».

Після Божественної Літургії, яку звершили о. Мар'ян Мисяковський та о. Андрій Олійник, відбулася Вечірня з поясненнями уставу Богослуження, а згодом – тематична наука про біблійне розуміння молитви. Також брати провели для молоді молитву Тезе, інтерактивну гру, смачно й тепло поспілкувалися за чаюванням і помолитися на завершення молебень до Пресвятої Богородиці.

Джерело: Центр студентського капеланства ЛА УГКЦ

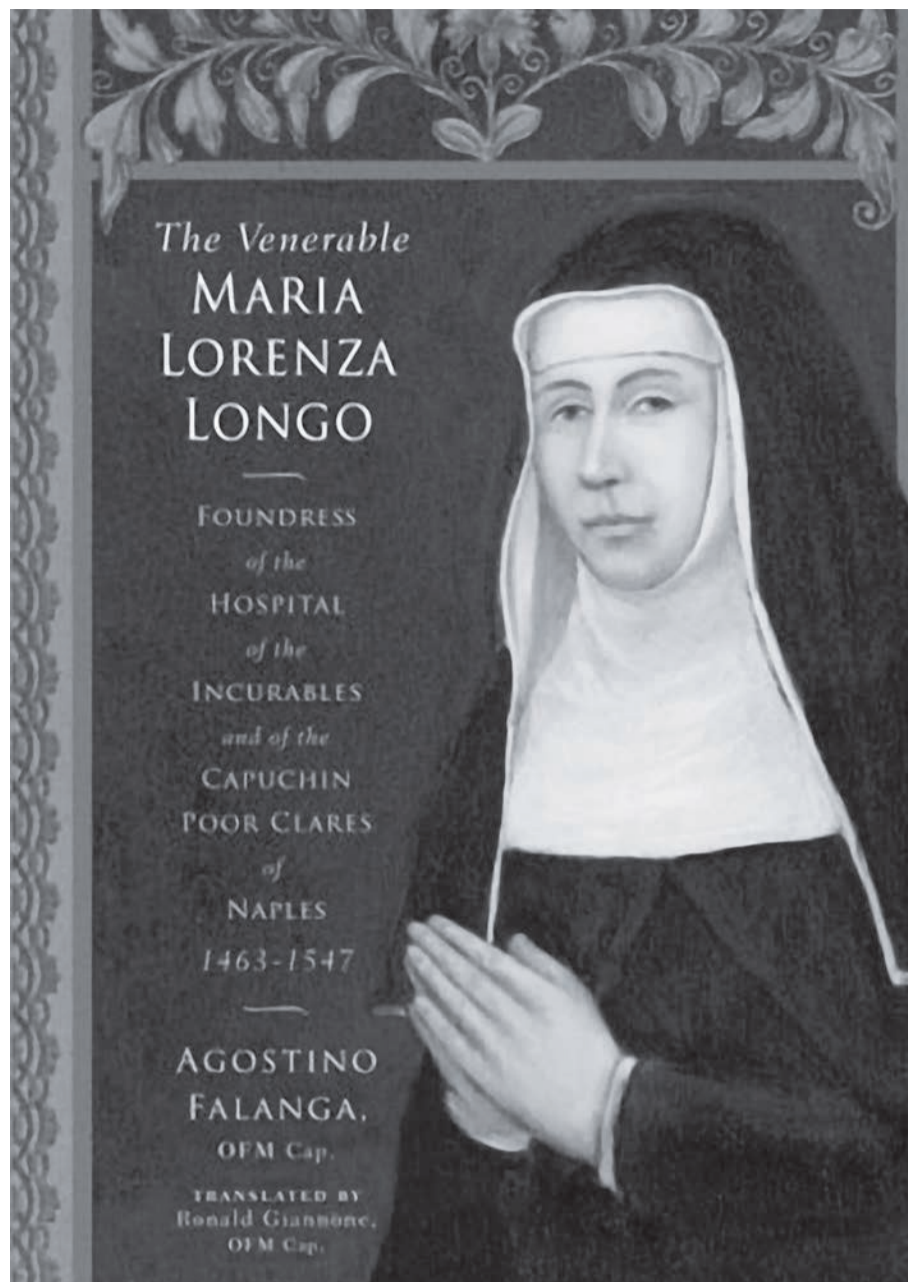
Відбулися реколекції духовенства Поморянського деканату

31 жовтня та 1 листопада в монастирі Благовіщення Пречистої Діви Марії Чину святого Василя Великого в с. Підгірці відбулися реколекції для священників Поморянського протопресвітерату. Духовними розважаннями на тему священничого покликання та гідності священника ділився ієрм. Порфирій, ЧСВВ.

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Блаженна Лючія від Непорочнозачатої Марії – святість у повсякденності

Смирненна і скромна італійська черниця Лючія від Непорочнозачатої Діви Марії, що присвятила життя великодушному служінню Господеві, була проголошена блаженною 23 жовтня 2021 року. Ця блаженна – приклад святості у короткому щоденному житті, адже вона померла, коли мала 45 років, завжди покірно й смиренно виконуючи свої повсякденні обов'язки. Своім життям вона показала, що найзвичайніші речі можна пережити у надзвичайний спосіб.

Префект Конгрегації в справах визнання святих кардинал Марчелло Семераро, що в імені Папи Франциска провів беатифікаційні урочистості 23 жовтня, у проповіді наголосив, що вона, «великодушно прийнявши покликання до богопосвяченого життя, вибрала покірне служіння ближнім, завжди і невтомно, навіть тоді, коли хвороба ослабила її фізично, але не скорила духовно».

Блаженна сестра Лючія від Непорочнозачатої Діви Марії (в миру – Марія Ріпамонті) народилась 26 травня 1909 року в Аккваті, в італійській провінції Лекко, в убогій багатодітній сім'ї. Щоб допомогти численній родині, ще дівчинкою була змушена залишити навчання і працювати на прядильній фабриці. У парафіяльному житті виділялась побожністю і благодійністю, жертвенністю у служінні нездоленим.

Відчувши покликання до життя, повністю посвяченого Богові, хоч батьки не поділяли цього вибору, Марія вступає до Згромадження сестер служебниць милосердя у Брешиї, приймаючи чернече ім'я Лючія. Її зразкове життя в монастирі характеризувалось тихим, покірним, скромним служінням, виконуючи найпростіші й найважчі роботи в головному домі Згромадження. Її називали «ангелом монастирського дому», бо вона була рукою милосердя, утішителькою, порадицею й помічницею всім, що шукали захисту та допомоги, зокрема, в часи II світової війни. Сестра Лючія опікувалась безробітними, допомагаючи їм знайти працю, зневіреними, вбогими. За дозволом настоятелів та сповідника вона пожертвувала своє життя за навернення грішників.

Рак печінки приніс їй багато страждань, які вона з вірою мужньо переносила. Померла в опінії святості 4 липня 1954 року.

Шлях до беатифікації Сестри Лючії від Непорочнозачатої Діви Марії відкрило чудо зцілення дівчинки, що сталося 1967 року. Семирічна дівчинка Ірене Дзанфіно з Больцано стала жертвою серйозної автомобільної аварії й перебувала у стані клінічної смерті. Сестри служебниці милосердя, які трудяться в лікарні, разом з батьками дівчинки та її родиною почали благодіяти Господа за одужання за посередництвом молитов до сестри Лючії. Дівчинка прокинулася від коми, і в короткому часі її, повністю зцілену, виписали з лікарні, без будь-яких наслідків для здоров'я. Ірене, тепер професійна медсестра та мати трьох дітей, також брала участь у беатифікаційній Святій Месі з нагоди беатифікації Сестри Лючії від Непорочнозачатої Діви Марії.

«Vatican News»

Релігійні лідери Великобританії проти асистованого самогубства

Очільник Єпископської конференції Англії та Уельсу, глава Англійської співдружності та головний рабин Об'єднаних єврейських конгрегацій опублікували спільну заяву, в якій висловлюють свою стурбованість з приводу законопроекту про асистоване самогубство.

«Ми вважаємо, що метою співчутливого суспільства повинно бути сприяння життю, а не прийняття асистованого самогубства», – наголошують у спільній заяві очільник Єпископської конференції Англії та Уельсу кардинал Вінцент Ніколс, глава Англійської Співдружності архієпископ Кентерберійський Джастін Уелбі та головний рабин Об'єднаних єврейських конгрегацій Великобританії та Співдружності Ефраїм Мірвіс. Ця заява великобританських релігійних лідерів зумовлена тим, що на 22 жовтня у Палаті лордів Великої Британії було заплановане друге читання законопроекту про асистоване самогубство для невиліковно хворих людей, яким, згідно з прогнозом медиків, залишилося жити менше шести місяців.

Релігійні лідери вказали на ризики та небезпеки, що можуть виникнути у випадку затвердження цього законопроекту, та на практичні недоліки запропонованих гарантій. «Згідно з вірою кожного з нас, ми вважаємо, що кожне людське життя є дорожчим даром Творця, і його слід підтримувати та захищати», – підкреслюють вони, закликаючи віруючих різних релігій, а також всіх людей доброї волі, розділити їхню стурбованість тим, «що політична стратегія чи дія, які можуть поставити багато уразливих людей у ще більш уразливе становище, не служить спільному добру».

На противагу цьому законопроектові релігійні лідери закликали вжити необхідних заходів для того, щоб забезпечити усім високоякісну паліативну опіку.

«Vatican News»

В Єревані відкрито новий осідок Апостольської нунціатури

«Домом Папи» у Вірменії назвав новий осідок Апостольської нунціатури в Єревані архієпископ Едгар Пенья Парра, заступник Державного секретаря Святого Престолу із загальних питань, очоливши вранці 27 жовтня церемонію інавгурації дипломатичного осередку. Представництво Святого Престолу в Грузії та Вірменії є спільним, тож новий осідок діятиме поряд з офіційним осідком у Тбілісі, допомагаючи вирішувати різні справи, що стосуються Святого Престолу та діяльності Католицької Церкви у Вірменії.

Заступник Державного секретаря переказав учасникам церемонії вітання від Папи Франциска, який під час своєї Апостольської подорожі до цієї країни п'ять років тому, а також приймаючи її політичних та духовних провідників, завжди виявляв велику близькість з вірменським народом. За його словами, новий осідок також буде знаком стабільних двосторонніх стосунків між Святим Престолом і Вірменією, яка лише кілька років тому вирішила відкрити посольство при Святому Престолі та призначити посла-резидента.

Таким чином, інавгурація осідку в Єревані є нагодою віддячитися за цей жест «в надії на постійне поглиблення взаємних зв'язків». У цьому контексті архієпископ Едгар Пенья Парра згадав, що в 2022 році відзначатиметься тридцятиріччя встановлення дипломатичних стосунків, а 2023-го – призначення першого Апостольського нунція. «Добрі двосторонні стосунки між Вірменією та Святим Престолом значною мірою завдячуються нашому взаємному цінуванню позитивної ролі, яку релігія відіграє в громадянському суспільстві», – підкреслив він, згадуючи про те, що Вірменія була першою державою, що прийняла християнську віру, яка «підтримувала цей великий народ, особливо в найважчі періоди його історії», зробивши внесок у «формування багатогранної духовної та культурної спадщини Вірменії».

«Vatican News»

20 заповідей Матері Терези

Матір Терезу називають найвпливовішою жінкою світу, а її життя – найбільшою подією ХХ століття. Досягнення маленької тендітної черниці справді вражають, а її особистість виняткова за значенням для всього людства. «Фундація духовного відродження» збрала 20 життєвих правил Матері Терези, які пропонуємо переглянути і вам.

1. Що ви можете зробити для змінення миру у всьому світі? Йдіть додому і любіть свою сім'ю.
2. Нам не потрібні зброя і бомби. Аби перемогти зло, нам потрібні любов і співчуття. Всі труди любові – це труди заради миру.
3. Легко любити дальніх, але не так уже й легко полюбити ближніх.
4. Коли ти засуджуєш людей, у тебе не залишається часу на те, щоб їх любити.
5. Щоби створити сім'ю, достатньо полюбити. А щоби зберегти – потрібно навчитися любити і прощати.
6. Нехай кожен, хто приходить до тебе, піде, ставши кращим і щасливішим.
7. Гордий завжди ображений. Смирений ніколи не сердиться, бо ніщо його не принижує. Гордий шукає любові до себе. Смирений любить сам, нічого не очікуючи взамін.
8. Люби, і нехай любов буде для тебе так само природна, як і дихання. Нічого не вимагай. Нічого не очікуй. Якщо щось приходить до тебе, будь вдячний. Якщо нічого не приходить, значить, цьому й не треба було приходити.
9. Найважливіші ліки – ніжна любов і турбота.
10. Геть не обов'язково робити щось велике. Можна робити і щось маленьке, але з великою любов'ю.
11. Розчарувавшись в одній людині, не карайте другу. Всі люди різні. Не втрачайте здатності довіряти, вірити і любити.
12. Слова підбадьорення і привіту можуть бути короткими, але у них – безконечне відлуння.
13. Все, що ви робите, робіть із любов'ю, або взагалі не робіть.
14. Усміхайтесь одне одному, усміхайтесь своїй дружині, усміхайтесь своєму чоловікові та своїм дітям – неважливо, до кого ви усміхаєтесь, – це допоможе вам пройтися більшою любов'ю до людей.
15. Чим більше любові, мудрості, краси і доброти ви відкриєте в собі, тим більше ви помітите їх у довколишньому світі.
16. Бог посилає нам випробування, щоб ми, долаючи їх, зміцнювалися, а не впадали у відчай.
17. Поширюйте любов повсюди, хоч би де ви перебували, і насамперед – у власному домі.
18. Любов – це плід, який дозріває будь-коли і до якого може дотягнутися будь-яка рука.
19. Я ніколи не вступлю до руху проти війни. Покличте мене, коли з'явиться рух за мир.
20. Найбільша вбогість – це вбогість серця.

Джерело: «ДивенСвіт»

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266

головний редактор:
о. Богдан ЛУКОВСЬКИЙ,
літературний редактор
Святослав СМУК,
більше редактор і технічний редактор
Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилайте
на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
e-mail: meta.ugcc@gmail.com
http://www.meta-ugcc-lviv.com

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.
Рекламні оголошення приймаються вичитаними і відредагованими рекламодавцем.
Матеріали не рецензуються і не повертаються. Редакція може не поділяти думку автора.
Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок»
Тираж: 5000 примірників, Замовл. № _____

Вітаємо

ювілярів!

Редакція «Мети» широко вітає усіх священнослужителів Львівської архієпархії, хто у жовтні святкує свої іменини та уродини, а також, хто у жовтні отримав ієрейські і дияконські свячення. Міцного здоров'я і щедрого усім Божого благословення, наснаги і ревності у праці в Господньому винограднику!

Відійшов до вічності о. Павло Менделюк

Зі смутком повідомляємо, що 29 жовтня 2021 року відійшов до вічності о. Павло Менделюк, адміністратор парафії св. Миколая у с. Гамаліївка Винниківського деканату.

Висловлюємо ширі співчуття рідним і близьким о. Павла, єднаємося молитовно з ними і просимо про молитву.

Нехай милосердний Господь прийме у батьківські обійми свого ієрея та дарує йому Царство Небесне!

Вічна пам'ять!

Пресслужба Львівської архієпархії УГКЦ

Завжди радійте: 10 порад відомих християн

Як навчитися радіти щодня, незалежно від обставин? Що таке справжня радість, а не просто звичайна усмішка? Пропонуємо 10 цитат про радість і чому нам потрібно вчитися радіти.

- «Бог любить усміхатися!» – Елізабет Джонсон.
- «Завжди радійте! Із внутрішньою напругою нічого доброго не зробиш, а з радістю – що завгодно можна зробити» – Серафим Саровський.
- «Усміхайтесь один одному, усміхайтесь своїй дружині, усміхайтесь своєму чоловікові і своїм дітям. Неважливо, кому ви посміхаєтесь, – це допоможе вам наповнитись більшою любов'ю до людей» – Мати Тереза.
- «Коли легко і радісно жити? Коли в серці нічого немає, крім Бога. Коли жити важко і болісно? Коли у тебе все є, а Бога немає» – Симеон Афонський.
- «Причина радості є, зазвичай, не стільки в природі обставин, скільки в розумі людей» – Іван Золотоустий.
- «Бог не просто забирає печаль і дає замість неї радість, – Він цю печаль перетворює в радість» – Чарльз Сперджен.
- «Так, ми намагаємося різними способами знайти мир в душі, але у нас нічого не виходить. Тільки у Христі ми можемо знайти мир. Мир постійний, повний радості і задоволення» – Генрі Брандт.
- «Радість – це не потік почуттів, це навіть не веселість. Радість – це повна впевненість в Божій волі, бо серце знаходить задоволення в спілкуванні з Богом» – Біллі Грем.
- «Якщо думка про повне звільнення від гріха приносить радість і задоволення людині, то це є характерною ознакою духовного розуму» – Джон Оуен.
- «Бог хоче, щоб життя християнина була радістю, а не мукою. Уявлення, ніби святість пов'язана з похмурим виразом обличчя, найгірша пародія на дійсність. Насправді навпаки – лише той, хто йде шляхом святості, знає справжню радість» – Джері Бріджес.

Адаптація Тетяни Трачук